TUNTURILATU

LAPINKÄVIJÄN LEHTI ● JULKAISIJA TUNTURILATU RY ● N:o 2/1993



Vanha asuinkenttä Vaskojoen varrelta Koskenniskalta. *Kuva: Kauno Laine*

Puheenjohtajan tähdenvälit

Helmikuussa saimme viettää ikimuistoisen viikonvaihteen logilaisten vieraina Nousiaisten Valpperissa Tunturiladun talvipäivillä. Ne olivat erilaiset ja erinomaiset. Kaikki paikalla olleet väärtitkin näyttivät perinjuurin erilaisilta illalla kuin mitä olimme päivällä nähneet. Lämpimät kiitokseni teille logilaiset hyvin järjestetyistä talvipäivistä ja onnitteluni merkkipäivänne johdosta.

☆

Kuluva vuosi on nimetty alkuperäiskansojen vuodeksi. Sen johdosta järjestetään maassamme lukuisia saamelaisuuteen liittyviä tilaisuuksia. Alkuperäiskansojen vuoden avajaisjuhla pidettiin Utsjoella, ensi kertaa vietettynä saamelaisten kansallispäivänä 6.2.1993. Saamelaisalueen kunnat Enontekiö, Sodankylä, Inari ja Utsjoki kattavat valtaosan lapinvaellustemme alueista. Saamelaisen kulttuurin, elinkeinojen ja perinteiden esittely esimerkiksi kerhoiltojen aiheina valaissee retkialueittemme väestön elintapoja ja -olosuhteita.

☆

Tänä kesänä Suomen Ladun leiripäivät ovat Ähtärissä 2-4.7. Leiripäiville on sunniteltu avajaismarssi, jossa latuyhdistykset kulkevat latualueittain. Me tunturilatulaiset esiinnymme siellä omien tunnustemme alla. Johtokunnassa on jo käsitelty avajaismarssijärjestelyjä. Tulkaamme sankoin joukoin leiripäiville ja värikkääseen avajaiskulkueeseen. Marssimme rinkat selässä kuten retkeilijän kuuluukin.

☆

Kevon luonnonpuiston järjestyssääntöluonnos on ollut nähtävanä Metsähallituksessa kannanottoja varten. Puiston säännökset vaikuttavat liikkumiseemme kyseisellä tunturialueella, sijaitseehan sen vaikutuspiirissä tukikohtamme Susi-Kiisa. Retkeilyjärjestönä olemme ottaneet kantaa järjestyssääntöluonnoksessa esitettyihin retkeilyä rajoittaviin aika- ja reittiehdotuksiin. Stuorra-Ykän asiantuntevasti avustamana olemme lähettäneet kannanottomme Metsähallituksen Ylä-Lapin luonnonhoitoalueen toimistoon.

☆

Tämän kevään hiihtovaellukseni tein Susikyröstä käsin. Enpä ole aikaisemmin nähnyt niissä maisemissa lunta niin runsaasti kuin mitä siellä nyt oli. Sain myös tutustua peruskorjatun saunan löylyihin ensimmäisen kerran. Saunanrakentajat olivat tehneet erinomaista työtä ja löyly oli todella lämminhenkistä.

☆

Tätä kirjoittaessani ovat täältä etelästä sulaneet ne vähätkin lumet. Kesävaelluksen suunnittelun yhteydessä tulee mieleen Immo Sorjosen v 1949 kirjoittaman Eräretkeilyn oppaan ohje: "Oikea retkeilijä pitää kunniaasianaan liikkua luonnossa varoen, rumentavia jälkiä jättämättä".

Lapin luonto uudistuu hitaasti, minkä takia jo esimerkinkin vuoksi meidän on valittava retkeilytapamme ja -välineemme niin, että kuormitamme luontoa mahdollisimman vähän.

☆

Hyvää kesää teille kaikille tapahtumiemme ja omien askareittenne parissa.

Kyösti Lamminjoki

TUNTURILATU RY

JOHTOKUNTA

Pj. Kyösti Lamminjoki Graniittitie 15 as 21, 00710 Helsinki, p.k. 90 -376 845

Esko Aalto, Ukkokuja 1 A 2, 78500 Varkaus, p.k. 972-13032

Arvo Anivuo, Väliaitank. 6 D 35, 40320 Jyväskylä, p.k. 941-272 597

Terttu Civil, Papink. 18 A 4, 33200 Tampere,p.k. 931-140077

Eero Hämäläinen, Väinämöisenk. 29 B 17, 00100 Helsinki, p.k. 90 -498 741

Marja-Liisa Kramsu, Lauklähteenk. 6 A 23, 20740 Turku, p.k. 921-366 457

Tapani Paavola, Kupittaank. 56, 20700 Turku, p.k. 921-517982

Raili Partanen, Taivaanpankont. 21 D, 70200 Kuopio, p.k. 971-224427

Raimo Rautjärvi, Kapearaitti 7, 75530 Nurmes, p.k. 976-622 80

TOIMIHENKILÖT

Antti Karlin toimitussiht., Haapaniemi, 23500 Uusikaupunki, p.k. 922-344 18

Marita Maula sihteeri, Ylipalontie 1 D, 00670 Helsinki, p.k. 90-743 246

Eila Vilen jäsensiht., Forsbackant, 8, 01760 Vantaa, p.k. 90-897 237

Oili Virtanen rahastonhoit., Laajavuorenrinne 3 A 7, 01620 Vantaa, p.k. 90-891 732

KIINTEISTÖT

Susikyrö Enontekiö / Susi-Talas Inari / Susi-Kiisa Utsjoki, Kärrikaltio, Inkoo (Kavtsin hallinnassa)

Rakennuspäällikkö Pekka Huttunen, Joukontie 27, 76150 Pieksämäki pk. 958-21247

SUSIVALIOKUNTA

Pj. Väinö Martikainen, Atomikatu 5 A 3, 33720 Tampere, pk. 931-184148. Jäsenet: Marita Maula (siht.), Antti Nikula, Salli Oikari, Reijo Pasanen ja Veikko Tyrväinen.

TUNTURIKERHOT

OKTA (1) Kajaani
Pj.—, siht. Anja Mustonen, Erätie 20 as 15, 87200 Kajaani pk. 986-27946

KUOKTE (2) Hyvinkää-Riihimäki
Pj. Uolevi Mättö, siht. Juhani Harju, Viertolankatu 19, 05800 Hyvinkää, puh. 914-14494

KOLBMA (3) Tampere
Pj. Terttu Civil, siht. Helinä Martikainen, Kissanmaankatu 32 K 160, 33530 Tampere, puh. 931-616219

NJEALLJE (4) Pieksämäki-Mikkeli-Varkaus Pj. Esko Aalto, siht. Ritva Kylliäinen, Koskik. 10, 50100 Mikkeli pk. 955-164976

VIHTTA (S) Vaasa
Pj. Jaakko Heinimäki, siht. Pirkko Westergard, Kasarminkatu 21. A, 65100 Vaasa pk. 961-178 058

KUHTTA (6) Helsinki, Vartiokylä
Pj. Esa Huttunen, siht. Marja-Terttu Hakkarainen, Kastelholmantie 1 C 19, 00900 Helsinki pk. 90-331602

TSIETSA (7) Iisalmi
Pj. Raili Partanen, pk. 971-2824 427, siht. Kaisa Oksanen, Kuivaniemi, 72100 Karttula, pk. 971-531360

KAVTSI (8) Helsinki
Pj. Jorma Alapuranen, siht. Hannu Maula, Ylipalontie 1 D 00670 Helsinki pk. 90-743246

OVTSI (9) Jyväskylä
Pj. Sakari Jarva, siht. Aulikki Kuukkanen, Laukaantie 6, 41340 Laukaa pk. 941-831285.

LOGI (10) Turku
Pj. Marja-Liisa Kramsu, siht. Irma Spelman, Sommarinvuorentie 6, 21240 Askainen, pk. 921-712539.

ALPPAS (11) Hämeenlinna
Pj. Ilpo Painilainen siht. Marja-Liisa Mäki, Matti Alangon katu 5 B 15, 13130 Hämeenlinna, pk 917-6759061.

KUMPE (12) Pohjois-Karjala
Pj. Keijo Leppänen, siht. Niilo Siponen, Heikkilänt. 1, 83900 Juuka pk 97-72028

KUOVZA (13) Kymenlaakso.
Pj. Anja Huhtala, siht. Sirkku Kanervio, Äijänk. 4 A 6, 48700 Kyminlinna, pk. 952-64950.

TUNTURIKERHOJEN TOIMINTAA

Njealljen kuulumiset

Talven selän taittuessa alkaa mielessä pyöriä kevään ja kesän asiat. Useana päivänä ovat ajatukseni lentäneet Lappiin niin kuin muuttolinnut. Tunturin pehmeät ääriviivat ovat kuvittaneet mielen maisemaa ja tässä maisemassa olen nähnyt itseni kulkemassa varvikon tuoksun ja kapustarinnan haikean vihellyksen saattelemana. Kokemassa tunturiin laelle nousun vaivan ja päälle paästyä ihanan helpotuksen ja riemun tunteen.

Talvea täällä keskisessä Savossa eletään vielä jonkin aikaa vaikka säät keväisiksi ovat jo kääntyneetkin. Järvien jäät ovat vielä vahvoja. Ja sitten kun tulee taas enemmän lunta ei mikään estä hiihtämästä vaikka jäällä. Metsässä sensijaan alkaa lumet olla niin vähissä ettei kunnon latua enää synny. Lokakuussahan täällä jo hiihtämään päästiin ja, huolimatta siitä, että välillä on ollut aivan kelvottomia kelejä on talvi mennyt mukavasti.

Kerholaisista useampi on käynyt tammi-helmikuussa Lapin lumilla ja vielä useampi suuntaa matkansa sinne maaliskuusta alkaen niin kauan kun siellä hankia riittää. Tällä hetkellä ei ole vielä tiedossa onko kukaan tai miten monta mahdollisesti on ollut hiihtovaelluksella Lapissa. Huttusen Pekka ainakin on vaellellut tammi-helmikuun vaihteessa kauas aina Uralin taakse, se tiedetään. Talvipäivillä Turun puolessa tietysti käytiin ja, lähetämme kiitokset Logilaisille hyvin järjestetystä talvitapahtumasta.

Kerhoillat pyörivät akselilla Mikkeli–Pieksämäki–Varkaus–Joroinen Maaliskuun kerhoilta pidettiin Saimaan saaressa pienessä torpassa. Kahvistelun ja muun tarinoinnin jälkeen katseltiin Päiviön upeita dioja Lapin vaelluksilta. Huhtikuussa vuorostaan kokoonnuttiin Varkauden puolessa Heinämäessä metsän keskellä c vassa mökissä. Tällä kertaa tehtiin "nojatuolivaellus" Jotunheimin maisemiin Erkin diojen siivittäessä matkaa. Jäähiihto oli ohjelmassa vielä huhtikuun lumilla tai ainakin jäillä. Että näin täällä päin.

Pitkistä välimatkoista huolimatta, systeemi pelaa hyvin. Kun kerran kulkijoita ollaan niin kuljetaan ja odotellaan kesää.

Mirkku

Vihttan touhuja

Hyvää kevätpäivää kaikille tunturilatulaisille.

Vihttan talvi alkoi hiihto-ja laskettelumatkalla Isosyötteellä jo yhdennentoista kerran, jotta alkaa olla jo perinteinen. Ensivuoden retkikin on jo täyttymässä. Sää suosi ja lunta riitti hiihtää ja lasketella. Mukana oli 26 henkeä, vaikka majaan mahtuu vain 22, lisätilaa löytyi yöpymiseen siskonpetiltä.

7.3. hiihtopäivää vietettiin Raippaluodon jäällä ja Lapuan hiihtokeskuksessa.

Login talvipäiville oli osallistujia vain yksi, liekö myöhäinen pakkanen ja lumi pelotellut osallistujia. Olivat niin hienot juhlat ne Talvipäivät, että sääli niitä poisjääneitä kerholaisia, jotka menettivät erittäin korkeatasoisen juhlan. Logilaiset olivat todella nähneet paljon vaivaa ja tehneet työtä juhlan eteen. Lassen juhlapuhe kuvaili jokaisen vaeltajan tuntoja riemukkaan satiirisesti, eikä EY:n peikko tai haltija jäänyt huomiotta hänen terävältä kynältään.

Susiaisiin olemme vastaanottamassa Teitä jo perjantaina 1.10. Öjbergin hiihtokeskuksessa Sundomissa, Vaasasta 10 km. Kauniiden siltojen kautta tulette pieneen kylään ja Vaskiluodon sillalta on opastus. Hiihtomaja ei ole suuri, joten varaamme armeijalta telttoja lisämajoitukseen. Majaan mahtuu sisämajoitukseen jonkin verran.

Vuosikokouksen olemme järjestäneet Hotelli Fennoon, jossa kokouksen jälkeen lounas. Matkaa sinne on vajaat kymmenen kilometriä, mutta meillä on bussi kuljetukseen. Aamiaiset saamme Öjbergillä vihttalaisten voimin. Halukkaat voivat tutustua uuteen kylpyläämme Tropicklandiaan joko aamu-uinnin tai päiväuinnin merkeissä. Toivomme sudenpentujen sekä kunniakkaiden vanhempien susien ilmoittautuvan pian seuralaisineen ja kannustajineen, mieluimmin koko heimonsa kanssa.

Nyt kuitenkin nautimme keväästä ja Lapin hangista kooten tarmoa ja voimia tulevaa kautta varten. Osa Vihttan vaellusporukkaa suuntaa Madeiralle lämpimien rinteiden kukkia ihailemaan. Vaasassa onkin ollut kova menekki hyville lenkkikengille, aivan kauppiaat ovat innoissaan laskeneet jopa hintojakin. Viidensadan markan tossut saa alle parilla saturaisella, ja vieläpä laatuakin löytyy.....

Susikyröönkin lähtijöitä on ja moneen muuhunkin paikkaan.

Toivon kaikille Latulaisille oikein mukavaa kevättä ja lämmintä kesää.

Tervetuloa Vaasaan Susiaisiin!

Pirkko

Tsietsan kuulumisia

Kevättalven aurinkoiset terveiset tunturilatuväelle täältä Savon "yläosasta".

Täällä on saatu nauttia oikeasta talvesta kuukausikaupalla, vaikka välillä näyttikin jo tulevan kesä.

Kerhomme järjestämät susiaiset muistettaneen varhaisen lumentulon vuoksi. Melkeinpä niitten juhlien aikana "julistettiin" hiihtokausi avatuksi! Olihan se hauska näky kun susiaisvieraat pelmahtelivat niinkuin riekot lumikiepeistään yöllä sataneen lumen alta. Pienen maalaiskylän asukkaille riitti varmaan paljon ihmettelemistä telttaleirin suhteen. Oli muuan kyläläinen sanonut kuulleensa, että Ekokeskuksella pidetään "kuulemma erikoiset häät"(=susivihkiäiset). Susiaisethan ne olivatkin kerhomme viime vuoden toiminnan huipennus. Kiitoksemme kaikille teille, jotka tulitte kanssamme juhlimaan!

Kerhomme puheenjohtaja vaihtui tämän vuoden alussa. Pirisen Esko luovutti nuijan "topralle naisimmeiselle", Partasen Railille. Raili taas siirsi kynät ja paperit allekirjoittaneelle.

Kämppämme Taivalmäki on tukikohtana vakiinnuttanut ase-

JÄSENLEHTI TUNTURILATU

Vastaava toimittaja: Kyösti Lamminjoki

Toimitussihteeri: Antti Karlin, Haapaniemi 23500 Uusikaupunki. pk. 922-34418

Julkaisutoimikunta: Kyösti Lamminjoki, Hannu Hiltunen, Marita Maula, Matti Rekola ja Antti Karlin (siht.)

Tunturilatu -lehden aineistopäivät 1993–94

Aineisto vuoden 1993 lehtiin on oltava perillä seuraavasti:

3/1993	30.08.1993
1/1994	15.12.1993

Aineisto lähetetään osoitteella Antti Karlin, Haapaniemi, 23500 Uusikaupunki

mansa ja käyttäjäkuntansa. Pikkutalkoille siellä on aihetta tämän tästä, polttopuuntekoa ym. puuhaa. Seuraavia talkoitten aiheita ovat keväällä ainakin kaivon kunnostus ja aitan kattaminen.

Lapin vaelluksilla on tsietsalaisten pipot vilahdelleet eri puolilla.

Tunturiladun yhteiset tilaisuudet, niin talkoot kuin juhlatkin, ovat niitä parhaita "tunturihengen" nostattajia.

Luistavia latuja jokaiselle!

Kaisa

Kavtsin kuulumiset

Kun kaksi vuotta sitten kirjoittelin tämän lehden palstoille kerhomme kuulumisia – viimeisiä omalta kohdaltani, luulin - en olisi uskonut, että jo näin pian jatkan samoissa merkeissä. Näin kuitenkin asia on ja mikäpä on kuulumisista kertoilla, kun asiat kerhossa ovat varsin hyvällä mallilla. Jäsenmäärämme on ollut nousussa ja toiminta on vilkasta. Erityisen ilahtunut olen siitä, että kerhomme järjestämiin tilaisuuksiin on ollut runsaasti tulijoita; mm. helmikuun kerhoillassa oli lähes yhdeksänkymmenta kavtsilaista kuulemassa Lapin retkeilyalueista. Ilolla olen pannut merkille myös sen, että aktiivijäsenistöömme on tullut paljon uusia jäseniä ja kun monet heistä ovat nuoria näyttää kerhomme tulevaisuus lupaavalta.

Alkuvuoden tapahtumista Kavtsissa tulkoon mainituksi helmikuussa pidetty jäähiihto, jonka pääkaupunkiseudun lumipulan takia pidimme Puumala-Anttola suunnalla. Myös kaksi vaellusta huhtikuussa saivat hyvän osallistujajoukon, sillä Masan ja Antin johdolla samoili Lapin kairoilla parisenkymmentä kavtsilaista ahkionvetäjää. Toukokuussa lähdemme käymään Seitsemisen kansallispuistossa ja koska kerho järjestää bussikuljetuksen on odotettavissa , että lähtijöitä on runsaasti. Kesän melontatapahtumia kerholla on kolme. Kesäkuussa osallistuu Kavtsin joukkue Suomi Meloo-tapahtumaan ja Askon johdolla kavtsilaiset melovat Ivalo-joella 31.7. - 11.8. Elokuussa menemme melontaretkelle Valkealan komeisiin järvimaisemiin.

Meillä kavtsilaisilla oli vuoden 1992 kerhon teemana linnut. Tämän vuoden aiheista monet ovat kasvien piiristä ja ensi vuonna on tarkoitus paneutua kiviin ja maaperään. Tämän vuoden teeman mukaisesti osa tapahtumistamme on kasveihin liittyvää, kuten toukokuun kerhoiltamme 9.5. Tällöin kuulemme tunturikasveista, joihin liittyy 6-18.7. Padjelantan kansallispuistoon suuntautuva retkemmekin. Kolme vuotta sitten teimme samatapaisen kasviretken ja koska palaute siitä oli niin hyvä, päätettiin reissu uusia monien toivomuksesta. Kasvioppaaksi saamme jälleen Niinikosken Eeron, joten eiköhän ne kasvit tutummaksi käy meille monelle vaelluksemme aikana.

Emme me tuntureitakaan unohda tältä kesältä, sillä Wilenin Jukan vetämänä tapahtuu vaellus 24.7. - 1.8. Sallan suunnalla Retki on osa Suomen Matkailuliiton järjestämää läpi Suomen tapahtuvaa vaellusta. Myös ruskavaellus syksyllä kuuluu kerhon ohjelmaan. Tuttuun tapaan valmistunee kesän mittaan Kärrissä uusia ahkioita ensi talven lumille. Niin, että kyllä tapahtumia on.

Hyvää retkikesää teille kaikille tunturilatulaisille.

Jorma

Login kuulumisia

Tunturiladun helmikuiset talvipäivät onnistuivat täydellisesti ja nimenomaan siksi, että Nousiaisten Valpperiin saatiin kuin tilauksesta todelliset talviolosuhteet. Lunta oli lähes 20 senttiä ja pakkasta asteissa mitaten saman verran. Valmistelut edellyttivät täysin lumettomia olosuhteita, mutta pakkasherra yllätti tällä kertaa myönteisesti kaikki.

Negatiivista palautetta ei ole tullut muualtakaan, ja siksi voivat talvipäivien varsinaiset vastuuhenkilöt Maisa Kramsu ja Paula Jukala olla täysin tyytyväisiä.

Valpperi on Varsinais-Suomessa aina tunnettu paikkana, jossa on lunta. Ensilumet satoivat Valpperiin 19. 2. eli päivänä jolloin talvipäivät alkoivat ja niinpä lauantain vaelluskilpailut voitiin käydä läpi talviolosuhteissa. Mukana oli kymmenkunta joukkuetta. Koska lumiolosuhteisiin ei kukaan osannut varautua, kisa käytiin jalkapatikassa, ja siinä voiton vei jo tunnetulla taidolla helsinkiläispari Marita ja Hannu Maula. Mukana oli myös Tunturiladun uusi puheenjohtaja Kyösti Lamminjoki, joka sijoittui hienossa seurassa aivan kärkitiloille.

Paikalliset isännät eli Nousiaisen Alun johtomiehet etunenässä Varsinais-Suomen "Hiihtoisäntä" Kontu Lehtinen pitivät huolen siitä, että Talvipäivien aikana pääsivät suksin varautuneet liikeelle. Kontun porukka kelkatti koko talvipäivien ajan 2,5 km:n mittaista lenkkiä ja tilaisutta käyttivät hyväkseen kaikki sukselliset. Helmikuun kuutamo antoi hyvää valoa vielä iltalenkeillekin.

Logilaisilta talvipäivät veivät yli vuoden valmistautumisajan. Wanhanajaniltamat olivat ainakin järjestäjien mielestä päivien kokokohta ja ne eivät olisi onnistuneet ilman Paula Jukalan kykyjä ja koko porukan talkootyöhaluja. Paula jaksoi vetää ohjelma-ja muonitusryhmiä yli vuoden. Vahvan panoksen iltamille antoivat myös Pertti Keihäs ja "Unna"-Pentti Laine. Heidän musiikkiesitykset edustivat vahvaa ammattitaitoa. Omaa jouhevuuttaa iltamiin toi Joel Jukala, joka tervehdyssanoissaan käytti aitoa turunmurretta. Sarjaan aikamme persoonallisuuksia on merkittävä Lasse Strangin juhlapuhe, jossa oli todella paljon asiallista antia huumorin ja ironikankin kuvilla.

Ja sitten muuta. Pyhän Henrikin reitin vaellus on 4–6. 6. Sille kutsutaan kaikkia tunturilatulaisia. Halukkaat voivat ilmoittautua Antti Nikulalle puh. 921-707028. Samalla muistutetaan jäsenille Koirasaaren kämpän talkoista.

JH

Kuovzan kuulumiset

Terveiset täältä eteläisestä Kymenlaaksosta, jossa näin huhtikuun lopulla leskenlehdet kukkivat ja västäräkit viipottavat pyrstöjään.

Hiihtokeleistä saimme tänä talvena nauttia peräti pari viikkoa, mutta ei hätää, paljon ihmisiä on kulkeutunut pohjoiseen lunta etsimään. Kerhommekin järjesti linja-autolastilliselle kymenlaaksolaisia mahdollisuuden nauttia lapin hangista Saariselän maastossa hiihtäen ja mutkamäkiä laskien. Jokainen sai valita oman päiväohjelmansa mieltymystensä ja kunnon mukaan. Parhaimmillaan joillekin kertyi päivän hiihtokilometrejä 50. Toiset taas nauttivat aurinkoisesta säästä ja luonnon kauneudesta verkkaisemmalla vauhdilla ja pienemmillä matkoilla, mutta ulkona oltiin ja mukavaa oli. Laanilan monotansseissakin useimmat kävivät pyörähtelemässä hiihtoretkensä päätteeksi.

Nyt keskitymme jo suunnittelemaan kesäpäiviä Ulko-Tammioon.

Omaa kerhomerkkiäkin olemme tässä kevään aikana suunnitelleet ja tässä sen nyt julkaisemme.

Hyvää alkukesää vaan teille kaikille ja tapaamisiin Ulko-Tammiossa.

Sirkku Kanervio



Toposen kurkihirren nosto.

Ovtsin kuulumisia

Kerhomme on aika suuri. Jäseniä oli viime vuonna kirjoissamme 143. Tasa-arvokin vallitsee siten kuin se nyt yleensä Suomessa vallitse; Miehiä on noin 5 % enemmän kuin naisia. Naiset toimivat sihteereinä ja keittäjinä, miehet puheenjohtajina. Vuosi kului lupsakasti Sakarin johdolla

Toiminta oli vilkasta. Vuoden aikana järjestettiin 10 kerho, dia ym. iltaa, joihin osallistui yli 300 henkeä. Jäseniä oli kerhoilloissa 30-40 kerrallaan . Koulutusta on yritetty tuputtaa kerhoiltojen lisäksi erilaisina kursseina. Parhaiten kiinnosti ensiapukurssi. Eksyneen haravointi, vesistöjen ylitykset ja suunnistus kiinnostivat vain 5 % jäsenistöstä .

Erilaisiin retkiin ehti osallistumaan 71 ovtsilaista. Ulkonayöpymistä ovtsilaiset vierastivat. Vain viisi uhkarohkeaa kokeili lumi-, kota- tai telttayöpymistä Toposessa. Parikymmentä kerhomme jäsentä luopui mukavuudesta ja osallistui krhon omille telttamajoitteisille retkille. Privaattiretkistä en tiedä.

Uuraisilla sijaitseva tukikohta, Toponen, on ollut vilkkaasti käytössä. Vuoden 1992 aikana siellä kävi kaksi kertaa niin paljon ihmisiä kuin kerhoilloissa yhteensä. Kävijämäärä oli ennätyksellinen 470.

Tunturiladun toimintaankin on ehditty mukaan 73 henkilön panoksella. Eniten osanottajia kiinnostivat Susiaiset ja Tsietsan juhlat Karttulassa sekä Kavtsin juhlat Kiljavalla. Karttulassa mukana olleet muistanevat hyvän arpaonnemme. – Eipä silti, kyllä me arpoja ostimmekin.

Susikyrön saunatalkoissa pyöri kymmenkunta ovtsilaista. He olivat osaavaa porukkaa, vaan eivät havaintojeni mukaan kelvanneet rakennukselle töihin. Siitäkö lie ovtsilaiset siuvaantuneet niin, että pykäsivät ennätysajassa Toposen pihamaalla seisseen hirsipinon uuteen uskoon . Keskellä pihanurmikkoa seisoo pressujen alla nyt pyöröhirsimajan kehikko.

Talkoita oli jo aikaisemmin tehty milloin rahojen, milloin tukkien haalimiseksi. Vaan nyt paiskittiin töitä todella kolmena, joskus viitenä päivänä viikossa. Työntahti oli kova. Tupakkataukoja ei juuri pidetty, kun ei ollut tupakkamiehiä. Ruokatunnit lyhenivät minimiin: Mestari - nieltyään viimeisen palan - nousi seisomaan ja sanoi: "Taas mentiin!" Moni ei kehdannut istumaan jäädä.

Näissäkään talkoissa ei kukaan koordinoinut työvoimaa. Jokainen tuli ja meni oman aikataulunsa mukaan, mistä seurasi, että joskus oli työtä enemmän kuin tekijöitä tai päinvastoin. Jonkinlainen työnjako kuitenkin vakiintui. Hirsien kuorimistalkoista vastasi Eki. Vastaava mestari, Antero(tulkitsi arkkitehti Risto Wuolle-Apialan piirustuksia ja mestariveistäjänä toimi Lauri. Erikoistuneet salvosten sahaajat, temminkäyttäjät, piirtäjät ja lastun kiikuttajat kilpailivat avustamisessa. Mikä oli työskennellessä, kun koneiden huollosta vastasi Aku Kärkkäinen asiantuntemuksellaan. Järjestäytynyt emäntäryhmä huolehti lauantaisin talkooruuasta. Yhteistyö oli voimaa.

Mukavinta urakan toteutuksessa oli se, että Meikämaijakin hyväksyttiin tekemään kuorinta ja salvostöitä. Ei sanottu, kuten edellisissä talkoissa, "Mene multakasalle!" Sain neuvoja sahan oston, käytön ja huoltamisen ongelmiin. Voimani ja taitoni kasvoivat tekemisen myötä ja mikä parasta sain hieman kavennettua vallitsevaa tasa-arvokuilua: välttelin emännän ja lastunkiikuttajan tehtäviä, jotta toiset naiset saivat tekemistä. Olin työmaan ainoa moottorisahaa käyttävä nainen, mistä olen ylpeä, ja kiikuin viime tippaan asti lumen liukastamilla hirsiseinillä. Töitä ei tosin tälläkään työmaalla tarjottu. Omaa työosuuttani sain miesjoukossa puolustaa tiukasti ja ajoittain etsiä sahaani paremmin osaavien käsistä. Vapaudesta ja pätemisestä nautin eniten silloin, kun tein erilaisista jätteistä tikkaita "seinänvierukset täyteen". Onneksi kukaan ei moittinut tekeleitäni ääneen. Eniten

jatkuu sivulle 4

Jatkoa sivulta 3

pelkäsin talkoiden aikana sitä, että joku todella lentää tellingeiltä alas liukkauden, kömpelyyden tai kateuden kyynärpään vuoksi. Onneksi vakavilta onnettomuuksilta vältyttiin eikä vakuutuksiin jouduttu turvautumaan.

Kerhon tiivistunnelmallisin päivä oli 13. helmikuuta. Silloin liehui Suomen lippu Toposen pihassa harjakaisten'kunniaksi. Samppanjalasit tyhjenivät ja sauna lämpisi. Puheita pidettiin ja kehuja jaeltiin. Me olimme yhtä joukkoa ja ylpeitä saavutuksestamme.

Tulevia tapahtumia

Kevään ja kesän aikana pystytetään mökki uudelleen - nyt läheisen järven rannalle. Talkoita siis riittää. Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyden puheenjohtajaan. Koulutusta on retkeilystä, luonnon ja saamelaisuuden tuntemuksesta ja muistojen tallentamisesta - valokuvaamisesta.

Kerhoiltoja pidetään kuten ennenkin kerran kuussa seuraavasti:

13.9. Mitä uutta varusteista?

4.10. Lapinkirjat

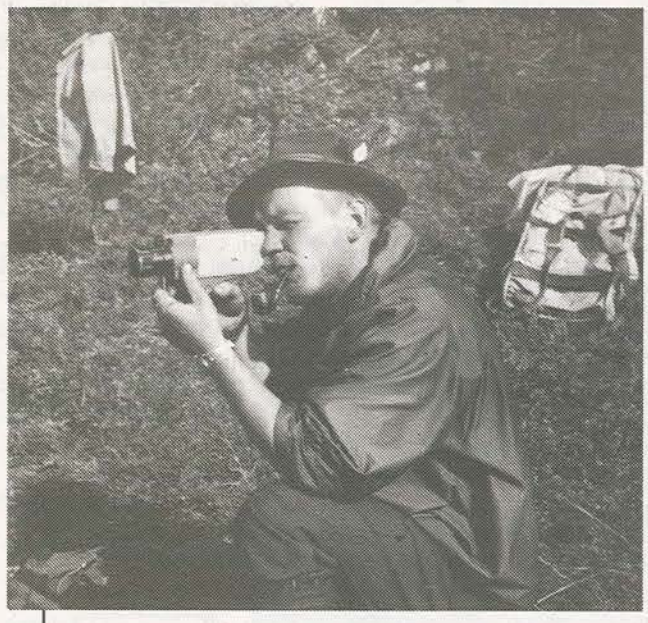
1.11. Lapinruuat - käsityöt, ja syyskokous Diaillat:

15.3. Luontokuvaus/Jonni Saari

11.11. Kuvasaaliin katselua

Käykääpä Keski-Suomessa ja pitäkääpä yhteyttä!

Sinikka Holopainen



In memoriam Reino Kärkkäinen

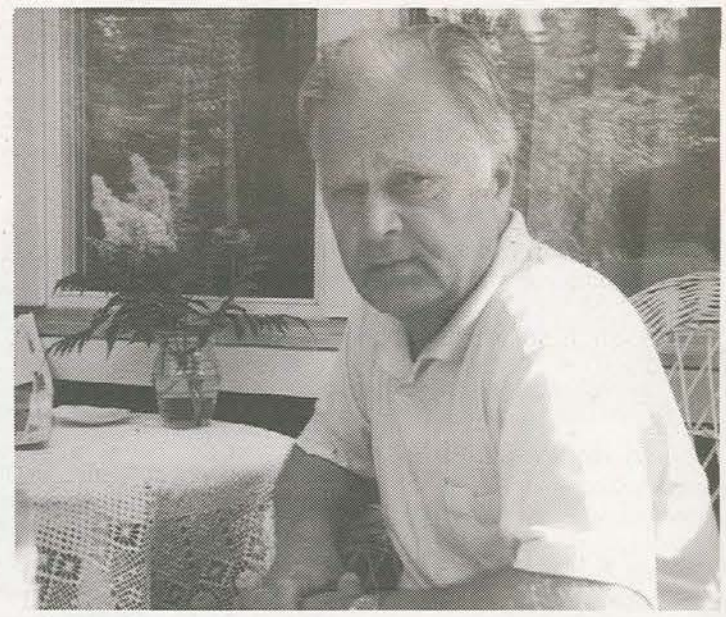
Puhelin soi Tuli suruviesti Kaikkien meidän hyvin tuntema Reiska on lähtenyt viimeiselle vaellukselleen 16.4.1993. Kavtsin kerhotoiminnassa sekä Susivaliokunnassa hän oli pitkään mukana.

Muistan Reiskan jo 60-luvulta talkoiden ja retkien sekä osanottajana että vetäjänä. Olen vaeltanut sekä istunut tuleen tuijottaen useasti Reiskan kanssa. Vanha Savotta-rinkka, ruskea lierihattu sekä piippu saavat nyt levätä.

Kanssasi oli hienoa vaeltaa... susivaelluskaveri on poissa.

Tuli aamu,
loisti tunturin yllä valo,
katsoin kairaa,
jonka taakseni jätin
ylös tunturin sineen
matkani käy.
On taival kulkijan viimeinen.

Rami



Ikäsusi RAMI 60 v

Aivan yllättäen otti ystävämme Raimo Niklander ja täytti pyöreät kuusikymmentä ikävuottaan 14. huhtikuuta 1993. Ujostelikin sen verran, ettei pahemmin juhliaan kuulutellut – Lapissa kyllä porukka taisi ollakin.

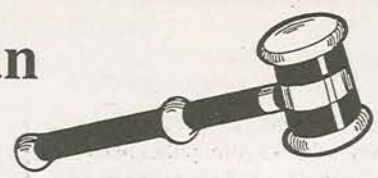
Mutta perästä kuuluu, sanoi torventekijä. Ei sitä niin helpolla miestä päästetä, joka jo 35 vuotta on ollut tunturilatulainen, siitä johtokunnan jäsenenä kymmenen vuotta, parikymmentä vuotta susivaliokunnan jäsenenä ja siitä ajasta 16 vuotta valiokunnan puheenjohtajana. – Ja monenlaista muuta vielä muilla kuin Tunturiladun saroilla.

Tunturisusi numero 229 Ramista tuli vuonna 1960, johtajasusi numero 48 vuonna 1968 ja ikäsusi 47 vuonna 1979.

Sydämelliset onnittelut Ramille Tunturiladun johtokunnalta ja kaikilta tunturilatulaisilta !

eehoo

Johtokunnan pöydältä



Tunturiladun johtokunnassa päätettiin tiedottaa jäsenistölle tässä "Johtokunnan pöydältä" palstassa johtokunnan kokousten tärkeimmistä päätöksistä ja muista kokoustapahtumista. Seuraavassa on yhteenveto kokouksista 1/93-3/93.

Kokous 1/93: Päätettiin laatia Tunturiladun toimihenkilöille ja toimikunnille toimenkuvat työtehtävien selkeyttämiseksi. Tunturikerhot voivat käyttää Tunturiladun kesä- ja talvikurssien aineistoja myös kerhoiltojen aiheina koulutustarkoituksessa. Tunturilatu osallistuu UK-puiston Sarviojan kämpän siirto- ja kunnostustalkoisiin 30.5.-8.6.93. Yhdyshenkilöksi nimettiin Esko Aalto. Tunturikerho Kuokte järjestää Susi-Talaksella eläkeläisviikot 28.8-4.9.93. Hyvien suhteiden ylläpitämiseksi päätettiin maksaa 500 mk Raattaman-Ylikyrön latumaksurahastoon. Tunturiladun "Esite uusille jäsenille" on ilmestynyt uudistettuna. Päätettiin järjestää tammi-helmikuussa 1994 INFO-tilaisuus kerhojen toimihenkilöille.

Kokous 2/93: Todettiin Suomen Ladun hallituksen myöntäneen Tunturiladulle Erävaelluksen SM-kilpailujen 1994 järjestämisoikeuden. Pidetään Susikyrön tie aurattuna jouluna ja kevään hiihtokauden aikana. Todettiin kiitoksin, että Tunturikerho Vihtta järjestää syyskokouksen ja susiaiset 2.-3.10.93. Päätettiin periä jäsenmaksujen yhteisperintään siirtyneiltä kerhoilta kuluja todellisten eriteltyjen lisäkustannusten mukaan. Tunturikerho Alppakselle myönnettiin anomuksesta kesäpäivien 1994 järjestämisoikeus. Susiaiset vuonna 1972 filmattiin. Johtokunta on valmistuttanut filmistä videokopion, jota vuokrataan kerhoille 50 mk:lla. Kerhot voivat myös teettää videosta kopion 150 mk:lla.

Kokous 3/93: Tunturikerho Kavtsille myönnettiin anomuksesta vuoden 1994 syyskokouksen ja susiaisten järjestämisoikeus. Päätettiin julkaista Tunturilatu-lehdessä 2/93 johtokunnan ehdotus toimintakertomukseksi vuodelle 1992. Jäsenaloitteen johdosta johtokunta esittää Tunturiladun kämppien sääntöjen 3 kohdan poistamista kokonaan. Kyseisessä kohdassa kielletään pikkulasten vieminen kämppiin. Todettiin, että Tunturilatu on antanut lausunnon Kevon luonnonpuiston uudesta sääntöluonnoksesta. Päätettiin laatia ohjelehtinen ajo- ja kulkuohjeista Tunturiladun kämpille Lapissa. Lehtinen postitetaan kerhoille ja uuden avaimen ostaneelle avaimen kanssa.

marsu

TOIMINTAKERTOMUS 1.1.-31.12.1992

(Johtokunnan esitys)

1. YLEISTÄ

Vuosi 1992 siirtyi historiaan Tunturiladun 46. toimintavuotena. Monilla toiminta-alueilla toteutettiin retkeilytietoja ja -taitoja kehittäviä tilaisuuksia.

Tunturiladun koulutusjärjestelmän mukainen Kolbman toteuttama Eräretkeilyn peruskurssi ja kerhoissa järjestetyt retkeilyyn liittyvät opetustilaisuudet antoivat selkeän kuvan Tunturiladun tavoitteista retkeilytaitojen kartoittajana. Jokavuotiset tapahtumat kokosivat runsaasti tunturilatulaisia lämminhenkiseen yhdessäoloon. Tunturikerhot toimivat kiitettävästi järjestäessään Tunturiladun ja omia tilaisuuksiaan. Myös Susikyrön saunan "perusteellinen" peruskorjaus osoitti tunturilatulaisten talkoohengen voiman. Johtokunta haluaa esittää erityisen kiitoksen tunturilatulaisten hyvin vireän ja aikansaavan talkoohengen johdosta.

Varsin haasteellinen päätös oli anoa Erävaelluksen SM-kilpailujen 1994 järjestämisoikeutta.

Tunturiladun piirissä järjestetyt retket ovat ulottuneet paitsi ensisijaiselle retkeilyalueellemme Lappiin, myös ulkomaille Alpeille ja Jotunheimille.

Jäsenten runsaslukuinen osanotto tilaisuuksiin on osoittanut heidän tukensa järjestömme toimihenkilöiden ja -elinten töille.

2. JÄSENISTÖ

Yhdistyksen jäsenmäärä oli toimintavuoden lopussa 2530 jäsentä. I-jäseniä oli 1811, II-jäseniä 375, lapsia 95 ja ainaisjäseniä 249. Yhdistyksen jäsenmäärä kasvoi vuoden aikana 22 jäsenellä.

3. KOKOUKSET

Yhdistyksen kevätkokous oli 9.5.1992 TVK-talolla Helsingissä. Kokoukseen osallistui 48 tunturilatulaista. Kokouksen jälkeen oli Karttakeskuksen Hannu Saulialan mielenkiintoinen esitelmä kartoista.

Syyskokous oli 10.10. Karttulan Ekokeskuksessa, osallistujia 179.

4. JOHTOKUNTA JA TOIMIHENKILÖT

Johtokunnan puheenjohtajana oli Yrjö Suuniittu ja varapuheenjohtajana Eero Hämäläinen. Johtokunnan muina jäseninä olivat Arvo Anivuo, Terttu Civil, Eero Hämäläinen, Marja-Liisa Kramsu, Kyösti Lamminjoki, Tapani Paavola, Raili Partanen ja Raimo Rautjärvi. Johtokunta kokoontui 9 kertaa. Johtokunnan sihteerinä oli Marita Maula ja jäsensihteerinä Eila Vilen. Taloudenhoitajana oli Oili Virtanen. Tunturilatu-lehden toimitussihteerinä ja kuva-arkiston hoitajana oli Antti Karlin. Yhteyshenkilönä Suomen Ladussa oli marraskuun loppuun Elvi Zweygberg. Johtokunnan työvaliokuntaan kuuluivat Yrjö Suuniittu, Arvo Anivuo, Eero Hämäläinen, Marita Maula ja Oili Virtanen.

5. TILINTARKASTAJAT

Varsinaisina tilintarkastajina olivat Markus Segerstråle ja Vappu Hietala sekä heidän henkilökohtaiset varamiehet Kauko Romppanen ja Sulo Pöllänen.

6. TOIMIKUNNAT

Julkaisutoimikunta: Antti Karlin (pj), Hannu Hiltunen, Marita Maula, Matti Rekola ja Yrjö Suunniittu.

* lehden tekoon liittyvät asiat kuten uudenlainen kuvitus
* PTS-suunnitelma

Järjestötoimikunta: Uolevi Mättö (pj), Esko Aalto, Arvo Anivuo, Paula Jukala ja Raimo Niklander. Toimikunta kokoontui yhden kerran.

* ehdotus Tunturiladun syysko-

koukselle ehdokkaista johtokunnan jäseniksi seuraavaksi toimikaudeksi
* ehdotus Tunturiladun johtokunnalle toimihenkilövalintoihin

Kansainvälinen toimikunta: Eero Hämäläinen (pj), Eero Erkko, Matti Isotalo ja Marita Maula.
Toimikunta piti yhden puhelinkokouksen.
* osallistui Eesti Matkaliit'in kokoukseen
* järjesti Alppivaelluksen Saksan Alpeilla
* hankki osoitekontakteja lähinaapurimaista
* toimitti kerhoille osoitetietoja kansainvälisistä kohteista
* pidettiin kerhoissa infotilaisuuksia kansainvälisten retkien tiimoilta

Koulutustoimikunta: Kyösti Lamminjoki (pj), Jorma Alapuranen, Vappu Hietala, Hannu Maula, Marita Maula ja Ulla Sara.
Toimikunta pitänyt seitsemän kokousta
* valmistui eräretkeilyn kesäkurssin perus- ja maasto-osien koulutusohjelmat ja lähetettiin ne kerhoille
* valmistui eräretkeilyn talvikurssin ohjelmat
* käsiteltiin tunturikerho Kolbman eräretkeilyn kesäkurssin palaute
* kokosi kerhojen koulutusyhdyshenkilöluettelon

Kämppätoimikunta: Pekka Huttunen (pj), Anja Havia, Lauri Kuukkanen, Tapani Oksanen, Tapani Paavola ja Raimo Rautjärvi.
Toimikunta kokoontui yhden kerran.
* Susikyrön talkoisiin liittyvät asiat
* kämppien puunhuoltoon liittyvät asiat

Retkeilytoimikunta: Terttu Civil (pj), Tapani Ilvonen, Kyösti Lamminjoki, Väinö Martikainen, Marita Maula.
Toimikunta kokoontui yhden kerran.
* koulutuskansioon liittyvät asiat
* yhteenveto vuoden 1991 retkistä
* toimikunta esitti Tunturiladun johtokunnalle erävaelluksen SM-kisojen järjestämisoikeuden anomista Suomen Ladulta

Susivaliokunta: Raimo Niklander (pj), Kyösti Lamminjoki, Väinö Martikainen, Marita Maula (siht.), Salli Oikari ja Reijo Pasanen.
Susivaliokunta kokoontui yhden kerran.
* susianomusten käsittely
* uusien susisääntöjen käsittely

Johtokunnan työvaliokunta: Yrjö Suunniittu (pj), Arvo Anivuo, Eero Hämäläinen, Marita Maula ja Oili Virtanen.
Työvaliokunta kokoontui yhden kerran ja on pitänyt kaksi puhelinkokousta.
* Tunturiladun talouteen liittyvät asiat
* Susikyrön talkoisiin liityvät asiat

7. TUNTURIKERHOT

Vuoden aikana toiminut 13 tunturikerhoa, joiden nimet, toiminta-alueet ja jäsenmäärät ovat seuraavassa taulukossa:

OKTA	Kajaani ympäristöineen	20	jäsentä
KUOKTE	Hyvinkää-Riihimäki ympäristöineen	75	"
KOLBMA	Tampere ympäristöineen	245	"
NJEALLJE	Pieksämäki-Mikkeli-Varkaus	77	"
VIHTTA	Vaasa ympäristöineen	62	"
KUHTTA	Helsinki (Vartiokylä-Puotinharju)	12	"
TSIETSA	Iisalmi-Kuopio ympäristöineen	68	"
KAVTSI	Helsinki ympäristöineen	334	"
OVTSI	Jyväskylä (Keski-Suomi)	145	"
LOGI	Turku (Varsinais-Suomi)	150	"
ALPPAS	Hämeenlinna ympäristöineen	45	"
KUMPE	Pohjois-Karjala	66	"
KUOVZA	Kymenlaakso	53	"

YHT: 1352 jäsentä

Tunturikerhoissa oli yhteensä 1352 Tunturiladun jäsentä. Lisäystä edelliseen vuoteen on 95 jäsentä. Kerhoissa oli myös kannattajajäseniä, jotka eivät ole Tunturiladun jäseniä? Vuoden aikana liittyi Tunturilatuun Karhulan Ladun Tunturisusikerho Kuovza. Kerhojen muut toimintatiedot ovat toimintakertomuksen liitteenä.

Tunturikerho Kavtsilla on oma kämppä (Kärrikaltio Inkoossa). Tsietsalla, Ovtsilla ja Logilla on vuokrakämppä kotiseudullaan tapahtumien ja retkeilytoiminnan tukikohtana.

8. TOIMINTA-TAPAHTUMAT

Talvipäivät vietettiin 8.-9.2. Nurmeksessa Tunturikerho KUMPEN toimiessa isäntänä. Päiville osallistui noin 120 tunturilatulaista.

INFO-tilaisuus kerhojen toimihenkilöille järjestettiin 7.3. Vakuutusyhtiö Sammon tiloissa Tampereella.

Ulko Tammion retki järjestettiin 12.-14.6. Tunturikerho Kuovzan toimesta. Tapahtumaan osallistui 98 henkeä.

Suomen Ladun leiripäiville osallistui runsaasti tunturilatulaisia. Vaelluskilpailuun osallistui useita tunturilatulaisia partioita.

Nuorten vaellus järjestettiin 3.-6.7. Kurjenrahkan alueella Tunturikerho LOGIN toimesta. Osallistujia oli 10.

Kesäpäivät vietettiin 15.-16.8. Nurmijärven Kiljavalla Tunturikerho KAVTSIN toimiessa isäntänä. Päiville osallistui noin 200 henkeä.

Syyskokous ia susiaiset järjestettiin Tunturikerho TSIETSAN toimesta 10.-11.10 Karttulan Ekokeskuksessa. Ikäsuden rääthyyn kutsuttiin Tuure Hakkarainen. Johtajasudeksi vihittiin Jorma Alapuranen ja Hannu Maula. Tunturisusiksi vihittiin 7 jäsentä: Reijo Ainasoja, Väinö Asikainen, Anneli Koskinen, Aukusti Perälä, Leena Tanhuanpää, Hannu Virtanen ja Teuvo Väisänen. Vihkiäisissä oli lisäksi mukana aiemmin sudeksi hyväksytty Seppo Kuokkanen, joka ei hyväksymisvuonnaan päässyt vihkimistilaisuuteen.

Suomi Meloo-tapahtumassa oli mukana useita tunturilatulaisia.

Keravan Ladun vaelluskilpailuun osallistui useita tunturilatulaisia partioita.

Erämelonnan SM-kilpailuun osallistui useita tunturilatulaisia.

Erävaelluksen SM-kilpailussa oli Tunturikerho KAVTSIN ja KOLBMAN edustajia. Veteraanisarjassa Kolbman Pirkkalaiset Alalammi ja Mäkelä tulivat toiseksi.

TOIMINTA LAPISSA

Kerhot järjestivät hiihtoviikkoja ja syysviikkoja tukikohdissamme Lapissa. Tunturikerho KAVTSI veti Susiviikon Susikyrössä 4.-11.4.

9. KIINTEISTÖT

Omistuksessamme ja siten jäsenistömme käytössä sekä Tunturiladun että kerhoviikkojen tukikohtina ovat kiinteistömme Lapissa: Susikyrö Enontekiöllä, Susi-Talas Inarissa ja Susi-Kiisa Utsjoella. Lisäksi kavtsilaisilla on omistuksessaan Kärrikaltion kiinteistö Inkoossa.

Tunturiladun ja Tunturikerho Kavtsin välinen Kärrikaltiota koskeva välikirja uusittiin 10 vuodeksi eteenpäin.

Esitettiin Enontekiön kunnan rantakaavasuunnitelmassa Susikyrönkyrön tontin pohjoisosassa olevan moottorikelkkareitin poistamista.

Susikyrössä peruskorjattiin sauna ja syksyllä viimeisteltiin saunan ympäristön maisemointi. Keväällä tehtiin polttopuita. Maksettiin Ahovaara Oy:lle 500 mk:n latumaksu. Susi-Kiisalla korjattiin kammin turvekattoa sekä tehtiin polttopuita. Susi-Talaksella uusittiin saunan permanto, vessan kattoa ja laituria korjattiin sekä kerättiin polttopuita.

Kirjattuja käyntejä oli kämpissä seuraavasti:

Susikyrössä
kävijöitä 613
majoitusvrk:ia 1 810
(talkoolaisten osuus 500 vrk)
Susi-Talaksessa
kävijöitä 153
majoitusvrk:ia 442
(talkoolaisten osuus 40 vrk)
Susi-Kiisalla
kävijöitä 144
majoitusvrk:ia 298
Yht. majoitusvrk:ia 2550

Lisäksi oli Susikyrössä 180 ja Susi-Kiisalla 58 päiväkävijää.
Rakennukset ja irtaimisto on vakuutettu käyvästä arvosta.

10. JULKAISUTOIMINTA

Tunturilatu-lehti ilmestyi kolme kertaa tabloidikokoisena; lehti 1/1991 oli 16-sivuinen, lehti 2/1991 12-sivuinen ja 3/1991 16-sivuinen. Lehden vastaavana toimittajana oli Yrjö Suuniittu ja toimitussihteerinä Antti Karlin. Valmistui esite Tunturiladusta uusille jäsenille. Tiedotustoiminta hoidettiin Tunturilatu- sekä Latu ja Polku-lehtien välityksellä, yhdellä jäsentiedotteella sekä johtokunnan jäsenten välityksellä. Johtokunnan kokousten pöytäkirjat toimitettiin kerhoille tiedoksi.

Toimitettiin jäsenistölle ja Suomen Ladulle Eräretkeilyn perustietoja-kansioita. Lähetettiin kerhoille retkeilyn kesäkurssin materiaali sekä valmisteltiin talvikurssin materiaalia. Valmistui lasten retkikoulutusmateriaali.

11. JÄSENYYDET

Tunturilatu ry on Suomen Latu ry:n varsinainen jäsen ja Pidä Lappi Siistinä ry:n yhteisöjäsen.

12. EDUSTUKSET

Jäsenistöämme oli Suomen Ladun hallituksen sekä monien valiokuntien ja työryhmien jäseninä. Tunturiladulla oli sääntöjen mukaiset edustajat Suomen Ladun kesä- ja syyskokouksissa. Tunturiladun edustajia oli Lapin Sivistysseuran johtokunnassa ja olimme edustettuna seuran 60-vuotisjuhlassa. Tunturiladun edustajia oli kaksi Eestin vaeltajien kokouksessa 11.-13.6.

13. LAUSUNNOT JA KANNANOTOT

Otettiin kantaa erämaapuhelimien poistamisilmoitukseen lähettämällä kirje sekä Sisäasiainettä Sosiaali- ja terveysministeriöön sekä käytiin puhelinkeskustelu Posti- ja Telelaitoksen pääjohtajan Pekka Vennamon kanssa.

14. PALKITSEMISET

Suomen Latu myönsi Tunturiladun anomuksesta seuraavat ansiomerkit:
Kultainen ansiomitali:
Civil Terttu
Kalanti Maire
Hopeinen ansiomitali:
Fagerström Birger
Hulkkonen Urho
Järvi Olli
Oksanen Tapani
Snellman Anja
Rouvinen Antero
Vahtera Asko
Vainio Pentti
Pronssinen ansiomitali:
Koivunen Olavi
Hopeinen ansioplaketti:
Alapuranen Jorma
Lamminjoki Kyösti
Maula Marita
Rönnberg Anja
Pronssinen ansioplaketti:
Aaltonen Riku
Erkko Kaarina
Halonen Heikki
Hyytiäinen Pentti
Lehtimäki Reino
Sara Ulla

Tunturiladun susipannu annettiin kiitokseksi seuraaville:
Aila Nieminen
Yrjö Suuniittu
Elvi Zweygberg

Tunturiladun standaari luovutettiin Matti Mähöselle 60-vuotispäivien johdosta.

15. TALOUS

Yhdistyksen talous oli vakaalla pohjalla, vaikka vuoden lopulla jouduimme turvautumaan kerhojen apuun maksuvalmiuden säilyttämiseksi.

Taloudessamme suurimman kuluerän kuluneella vuodella vei Susikyrön saunan uudistus.

Kämppien puukassan tuotot ovat olleet kiitettäviä.

Vuoden aikana on myyty runsaasti jäsenmerkkejä, kämppäkortteja sekä Eräretkeilyn perustietoja-kirjasta.

Taloudesta tarkempi erittely tuloslaskelmassa, joka on liitteenä.

JOHTOKUNTA

LAPIN LAULUJA 6

Tsarmitunturi

Tsarmilla on oma sharmi
ihan selkäpiitä karmi
synkkä korpi, suuri erämaa
missä hukka yksin vaeltaa
karhu kaapii, nukkuu talviunta
se on Tsarmi, Inari on kunta.

Etäinen on tämä kaista
polku kivenkiemuraista
poroja on, poronluuta
puron yli pari puuta
hiekkanevaa, pantaseinää
hetteikköä, saraheinää
kolttaperheen heinäalaa
lompoloita, niissä kalaa.

Sanoin kuvata ei saata
mit on vuoltehissa maata
kilo kirkas kirpaiseepi
kuohu kaunis karkaiseepi
pohjasta voi kiinni pitää
ei oo länttä eikä itää
siinä huuhtoutuupi vaivas
unohtuupi maa ja taivas.

Tunturiin käy linja, raja
laella on koltan maja
tähyillessään erämetsiin
savuja hän sieltä etsii.
Joskus muutakin hän näkee
silloin karhu tulee mäkeen.

Kun käyt tunturia alas
vastassa on Susitalas
olkoon talvi taikka kesä
se on eräsuden pesä.
Heität repun, avaat uksen
lepäät matkan rasituksen
syöt ja alla kurkihirren
virittelet lapin virren.

Läpi usvan, mihin lienee
askeleesi jälleen vienee
lompoloita peittää sumu
jostakin kuuluu kosken kumu.
Askel painaa, rinkka hiertää
erämies kun käy ja kiertää
tutun tunteen tuolloin tapaa
– ihminen on täällä vapaa.

Voitto Elo

Muistoja Pohjolasta

Se oli seikkailua. Kovaa raatamista erämaassa, mielettömiä kävelymatkoja kiveliössä ja antoisia kokemuksia. Kertakaikkiaan unohtumaton heinäkuu Sarmin kairassa, Susi-Talaksen kämpän rakennustalkoissa vuonna -75.

Katselin vanhoja kuviani Susi-Talaksen talkoista ja grammarista kuului "Muistoja Pohjolasta". Tuli haikea olo ja melkein tippa silmään. Näyttää se aika jääneen Huttus-Pekankin mieleen, kun on patistanut kirjoittamaan siitä, miten uudisasukkaat rakensivat kämpän Sarmille.

Soutamista ja huopaamista

Sarmijärven pohjoispään kolttakylästä se alkoi, nimittäin ensimmäinen venematka. Paadarin pojat veivät kahdella moottoriveneellä kuusi rakentajaa sekä suuren määrän tarvikkeita Sarmijärven eteläpäähän, kantotaipaleen alkuun. Siinä sitä oli tavarapaljoutta ihmettelemässä Sirkka, Marjatta, Hilja, Urkki, Pekka sekä Matti. Talaslompoloiden palstalle matkaa toistakymmentä kilometriä, tietöntä erämaata ja vastavirtaista vesistöä. Koko erämainen järviketju; Tullujärvi, Pikku-Paskul, Iso-Paskul, Pitkäjärvi, Talasjärvi ja Talasjärven lompolot tulivat seuraavien viikkojen aikana kartoitettua pysyvästi nahkakansiin.

Vajaan kilometrin mittaisen kantotaipaleen jälkeen oltiin Tullujärven rannalla. Kahteen kertaan sekin väli kuljettiin, kun omien tavaroiden lisäksi oli yhteismuonaa, työkaluja, rakennustarvikkeita ym. Tullujärven rannasta lainattiin Pekka Paadarin venettä. Oli lupa käyttää, kunhan palautetaan samaan paikkaan. Kaikki rinkat ja muu roina lastattiin veneeseen ja Pekka soutajaksi. Muut saivatkin kävellä polkuja pitkin, Hilman mökin kaukaa kiertäen, Pikku-Paskuljärvelle.

Tullujärven ja Pikku-Paskuljärven välinen kannas oli vain parisataa metriä ja järvien välinen laskuoja oli perattu, suora kivinen ränni. Venettä kevennettiin ja sitten se vedettiin ojaa pitkin Pikku-Paskulille. Taas lastaus ja soutu järven ylitse.

Seuraava järvi Iso-Paskul oli niin iso, ettei sen toisesta päästä erottanut venettä, eikä kiinnostanut lähteä lähempää katsomaan, jos olisi ollut turhakin matka. Kannoimme tavarat noin puolen kilometrin kannaksen yli ja loppuksi vedimme vielä veneenkin kapulatietä pitkin. Toiset valmistelivat ateriaa rannalla sillä aikaa kun venettä soudettiin edestakaisin Iso-Paskulilla.

Iltapäivällä Iso-Paskuljärven itäpäässä oli koko muuttokuorma, kuusi rähjääntynyttä raatajaa ja - kaksi venettä. Taas kantotaival, lyhyt jyrkkä polku Pitkäjärven rantaan. Venettä lähti joku katsomaan vastarannalta ja olihan se siellä. Olikin hyvä ja iso vene. Pitkäjärven yli lossattiin vain kahteen kertaan ja pari pitkän tikun saanutta saivat kunnian kävellä rantoja pitkin.

Kantotaival Talasjärvelle oli yli kilometrin mittainen ja alussa jyrkästi nouseva. Katsottiin, että jo riittää raataminen, keskellä yötä ei enää rehkitä. Hyvä kun jaksetaan kävellä palstalle nukkumaan. Omat rinkat kantaen porukka kompuroi hämärässä Talasjärven lompoloille, jonne saavuttiin aamuyöstä klo 2.30. Teltat pystyyn ja hätäisen aamiaisen jälkeen nukkumaan.



Sarmin kairan ensimmäinen ravintola! Hiostava tunnelma ja näköalat joka suuntaan! Pöytien sekä penkkien jalat on juntattu tukevasti maahan ja Rapid-hella toimii eli savuttaa hormista.

Kauppareissu Ivaloon

Ennen kukonlaulua oli piällysmiäs jo hoputtamassa kauppareissulle. Piti lähteä Ivaloon asti, sementtisäkkejä ym. tarvikkeita hakemaan. Ei annettu tilaisuutta jurnuttaa. Puurolautanen sekä kahvimuki tyhjäksi ja sitten mentiin!

Reippaasti astelimme Pekan kanssa polkuja pitkin Sarmijärven itäisen lahden rannalla olevalle Lapin lasten lomakodille. Sieltä saimme moottorivenekyydin järven pohjoispäähän kolttakylään. Autolla Ivaloon. Teimme ostokset, viisi sementtisäkkiä ym. ja ajoimme takaisin Sarmijärvelle. Sementtisäkit pinosimme kolttakylän rantaan, ajoimme Mustolaan, josta kävelimme Paadarin talolle venekyytiä pyytämään.

Yksi Paadarin pojista olikin kotona ja jouti lähtemään. Haimme säkit kolttakylästä ja veimme lastin Sarmijärven eteläpäähän. Ei siinä pienet aallot venettä keinuttaneet, kun oli kunnollinen painolasti: 250 kiloa kuollutta painoa ja elävät päälle!

Taas pistelimme reippaasti peräkanaa, hyviä polkuja pitkin ja Hilman mökin kaukaa kiertäen. Palstalle saavuimme iltamyöhällä. Kauppareissumr ? aikana olivat toiset kantaneet ?itkäjärvelle jääneet tarvikkeet rakennuspaikalle.

Ei hetkeäkään lepoa

Terve nuori mies ei taaskaan saanut nukkua tarpeeksi! Aikaisin aamulla aloitimme rakentamisen. Laudoista sekä riu'uista kyhäsimme epämääräisen rakennelman, joka muovikelmulla peitettynä muistutti läpinäkyvää parakkia. Sisälle veimme "Rapid"-hellan, rakensimme pöydän, penkit ja tarpeelliset työtasot. Siinä meillä oli keittiökatos, joka myöhemmin sateen ja koleiden ilmojen aikana osoittautui verrattomaksi.

Jostain käsittämättömästä syystä sitä vielä päivän päätteeksi käytiin Sarmitunturin huipulla!

Hulluja on...

... Neljäntenä talkoopäivänä, ennenkuin olin kunnolla edes herännytkään, huomasin olevani kahden likan kanssa samassa veneessä ja suuntana taas Sarmijärvi. Marjatta ja Sirkka olivat kaapanneet minut mukaansa sementtisäkkejä hakemaan! Viisi venettä soudimme menomatkalla vastarannoille valmiiksi.

Sarmijärven rannassa nostimme sementtisäkin kantopaareille, kannoimme sen vuorotellen Tullujärven rantaan ja sama toiselle säkille, - ja kolmannelle. Neljättä säkkiä haettaessa otimme myös viidennen ja viimeisenkin säkin. Sidoin sen rinkan kantokehykseen ja keinottelin taakka selässä pystyyn. Kesti jonkin aikaa ennenkuin tasapaino löytyi ja askel sujui. Mutta sittenpä olivat jalat tukevasti maassa ja - suossa.

Tietenkään en saanut nauttia rinkan kantamisesta Tullujärvelle asti! Marjattakin halusi kokeilla Fjällräveniä ja herrasmiehenä luovutin taakan hänelle.

Tullujärvellä oli pari kesälomailijaa moottoriveneellään. He tarjosivat apuaan säkkien rahtaamisessa. Lastasimme kaikki viisi säkkiä pieneen moottoriveneeseen ja kun siinä lisäksi oli kaksi ihmistä, ei laitoihin jäänyt läikän varaa kuin vajaat seitsemän senttiä! Ottivat vielä meidätkin hinaukseen!

Paareilla kannoimme säkin kerrallaan kannasten yli. Pikku-Paskul, Iso-Paskul ja Pitkäjärvi soudettiin kolmeen, neljään kertaan. Pitkäjärveltä lähtevällä "hengenahdistuksen mäellä" kannoin selässäni yhden säkin, toisen kantaminen kiellettiin. Talasjärven rannoilla tulivat jo apujoukot vastaan, mutta mitään apua ei heistä ollut. Kehoittivat vaan lopettamaan! Teimmepä työn loppuun ja soudimme kaikki viisi säkkiä Talasjärven itäpään rannalle. Ilman mitään kantamista, pitkiksi venyneet kädet holtittomasti heiluen kävelimme viimeiset kilometrit palstalle ja taas oli päivä vaihtumassa!



Marjatta ja Sirkka kantavat yhtä sementtisäkkiä Sarmijärveltä Tullujärven rantaan.

Lähtekäämme leiripäiville

Kuten olemme lukeneet tiedotteista Suomen Ladun leiripäivät ovat tänä vuonna 2. - 4.7. Ähtärissä. Uutta leiripäivillä on avajaiskulkue, jossa leiripäiväväki esittäytyy tunnuksineen yleisölle.

Me tunturilatulaiset osallistumme myös avajaismarssiin siten, että oman osastomme edessä kannamme Tunturiladun ja kerhojen tunnuksia, joissa on myös kerhon toiminta-alueen maakunta mainittu.

Edelleen toivomme, että osallistuaat ovat retkiasuisina ja rinkka selässä tässä kulkueessa. Rinkan ei tarvitse painaa paljoa, mutta se saisi olla täyden näköinen siinä laajuudessa kuin se retkillämme on.

Kokoontumispaikka näin etukäteen arvioiden on leirialueella esillepantu Tunturiladun viiri, TUNTURILATULAISET.

Olkaatte sydämellisesti tervetulleita leiripäiville ja avajaiskulkueeseen. Rinkan tai muun rekvisiitan puuttuminen ei ole este, vaan läsnäolosi on tärkeintä,

Leiripäiväterveisin

Kyösti Lamminjoki

Lomaakin saimme töistä

Aamuvirkut olivat hakeneet kottikärryillä pari sementtisäkkiä palstalle ja puolenpäivän jälkeen olin itsekin kärryjä työntämässä, puunjuuriin kompuroimassa. Kämpän betonipilarit valoimme yhdessä päivässä ja pari päivää ne saivat rauhassa kuivua kun lähdimme maalikyliin lomille.

Osa uudisrakentajista lopetteli kesälomaansa ja oli lähdössä kotimatkalle. Yhdessä taivalsimme mukavia polkuja pitkin, Hilman mökin kaukaa kiertäen, Tullujärven pohjoispäähän. Siitä Pekka ja minä kävelimme Mustolaan autolle ja toiset koltakylään omille autoilleen. Mustolassa odottelimme yli kaksi tuntia toisia, mutta eipä kuulunut, eikä näkynyt.

Lähdin jäljittämään toista ryhmää. Ripeästi kävellen Paadarin talolle ja Tullujärvelle eroamispaikalle. Siitä toisten käyttämää polkua pitkin Sarmijärven pohjoispäähän. Mitään ei näkynyt ja eikä ketään löytynyt. Koltakylässä Pekka nukkui autossaan. Sanoi toisen ryhmän juuri lähteneen Kiilopäätä kohti. Olivat kulkeneet väärää polkua Haapakuruun, siitä viipyminen.

Rakentaminen alkaa

Lomailun jälkeen ajoimme Pekan kanssa Nellimin kautta Kivijärvelle. Kivijärven kirkolta olikin lyhin ja helpoin reitti Talakselle. Rakennuspaikalle oli saapunut jo muitakin innokkaita talkoolaisia. Myöhemmin porukoita tuli ja meni. Talkoissa kävi yli 100 henkeä.

Entisestä viljamakasiinista alkoi nousta komea eräkämppä! Päivässä kaksi kolme hirsikertaa. Salvettiin, kairattiin ja tapitettiin. Hirret varattiin tarkasti ja lahonneita hirsiä korvattiin uusilla. Sisäseinät veistettiin piilukirveellä puhtaiksi. Ne jotka eivät rakennukselle mahtuneet tekivät muita tärkeitä töitä, mm. kaksi laituria, jätekuopan sekä koko kairan komeimman PuuCeen.

Talkoiden aikana ei ollut sääskistä vaivaa. Alkupäivinä sää oli kylmää ja vähän koleaakin, mutta sen jälkeen oli pitkään helteisiä, upeita päiviä. Kahden viikon rakennusrupeaman aikana kävin kaksi kertaa Ivalossa kauppareissulla. Muutamina päivinä teimme ryhmissä pieniä retkiä Sarmitunturille ja Akalauttapäälle. Sattuipa rakennuksilla pieni työtapaturmakin: Ahtaassa nurkassa salvosta tehdessäni kirveen terän kulma nirhaisi syvän haavan polvilumpiooni. Haavan sitomisen jälkeen patikoin Isolle porokämpälle toipumislomalle.

Olimme saaneet Ivalosta metsähallinnon toimistosta ns. työryhmäluvan, mikä oikeutti meidät kalastamaan verkolla Talasjärvenlompoloista. Rakensin neljästä tukista kopukan, niin pienen ettei sille mahtunut neuvonantajaa verkonlaskuun. Saivat huudella rannaltakäsin. Verkon lasku ja nosto sujui yksikseenkin, kunhan konstit oppi. Ja siikaa tuli! Parhaimmillaan verkossa oli toistakymmentä isoa siikaa.

Työnteko rakennuksella oli suorastaan mieletöntä ja juuri siksi hauskaa. Aamulla aloitettiin aikaisin, keskeytettiin aamiaisen ajaksi ja jatkettiin lyhyitä ruokataukoja pitäen aina iltamyöhään, joskus jopa puoleen yöhön asti. Joskus vietettiin iltaa keittokatoksessa tai toistemme laavuilla räiskäleitä paistaen.

Vietin ensimmäisen yön uudessa kämpässä 24 päivää Sarmille tuloni jälkeen. Uudella lattialla, puuntuoksuisessa kämpässä oli hyvä nukkua, mutta kämppä oli vetoinen. Myöhemmin vetoisuus saatiin poistettua, kun kämppään asennettiin ikkunalasit, ovi ja katto!

Nautiskelua Sarmin Kairassa

Niistä munkinhakureissuista Nellimiin riitti puhumista! Kaksi kertaa kävin Nellimin kaupassa ostoksilla, kävellen yli 40 km päivän aikana. Toki ostin kaupasta muutakin tarpeellista kuten sahanteriä, kahvia ja mitä kukin tilasi.

Varsinaista nautiskelua olikin taivaltaminen Talaksen ja Nellimin välillä! Kuljin ylimalkaisella suunnalla kohti Nellimiä. Reitin valitsin maaston muotojen ja vaistoni mukaan. Kun ei tarkkaan tiennyt missä oli, ei ollut eksymisen pelkoa ja siksi vaeltaminen oli hauskaa! Yllättävää, että toisella kerralla kuljin lähes samoja jalanjälkiä! Huomasin usein tutunnäköisen kiven, puun tai juurakon.

Paluumatkalla Nellimistä oli aina mukavaa keitellä kahvit pikkujärven rannassa ja syödä repusta pois sellaiset herkut, jotka voisivat aiheuttaa häiriöitä työmaalla.

Kaikki päättyy aikanaan

Susi-Talaksen kämppä tuli sisustusta vaille valmiiksi. Talkooporukat häipyivät kotia kohti. Jäin yksikseni vielä päiväksi ja lopettelin talkoiden päiväkirjaa.

Kotimatkani aloitin taivaltamalla Nellimiin tuttuja kauppareittejä pitkin. Kaksi päivää kuljin sitä väliä nautiskellen olemisesta ja muistellen tyytyväisenä kaikkia 37 talkoissa viettämääni päivää.

Matti Rekola

VAELLUSPOLUILTA

Vetoketju

Heinäkuun lopulla 1983 olin kiertämässä Kebnekaisen seutua tuolloisen tyttöystäväni, nykyisen vaimoni kanssa. Ajankohta oli osunut niinsanotusti nappiin. Tuloamme edeltäneellä viikolla oli useana päivänä satanut lunta, mutta meille oli suotu jo viidettä päivää aurinkoa pilvettömältä taivaalta. Ylhäällä tunturissa puhdas lumi heijasti kirkkauden kaksinkertaiseksi häikäisten aurinkolasienkin läpi.

Kesähellettä seuraa ukkonen; niinpä kun viidennen päivän iltana kapusimme Vistasvaggesta nousevaa polkua, oli saä jo seisovan painostava. Tunturikoivikossa kiemurtelevan polun hikisen kosteassa ilmassa oli räkkä raivona. Hyttyset olivat aivan hysteerisiä ja paarmat kuin suoraan alimmasta hornasta, pyrkien siirtämaan ihmiseen oman hermostuneisuutensa. Puurajan ohittaminen toi kuitenkin vähitellen helpotuksen, kun avotunturissa virinnyt levoton tuulenvire pyyhkiä vihdoin kiusanhenget pois.

Vähän ennen tavoitteenamme ollutta tunturin satulaa, noin yhdeksänsadan metrin korkeudessa, havaitsimme kuinka laakson vastaisella puolella tummat ukkospilvet kulkivat tunturin kuvetta. Meillä olisi ehkä varttitunti aikaa ennenkuin saisimme ne niskaamme. Kaltevalta rinteeltä löytyi nopeasti telttapaikka ja telttakin saatiin pystyyn ennätysajassa. Hain vielä kookkaita kiviä telttakiilojen varmistukseksi.

Juuri kun kaikki oli valmista ukkosmyrsky tavoitti meidät. Ensimmäisten pisaroiden iskiessa leiriimme ryömin tytön perässä telttaan, tyytyväisenä hyvästä tilanteen ennakoinnista. Vedin apsiidin vetoketjun reippaasti kiinni, liian reippaasti. Tuijotin hetken hölmistyneenä käteeni jäänyttä vetoketjun lukkoa. Nyt oli toimittava nopeasti. Sukelsin uudestaan ulos tuulenpuuskan jo avaamasta apsiidin aukosta. Sade piiskasi täydellä voimalla tunturia ja minun paidan selkämystäni.

Haroin kouriini apsiidin liepeitä, mutta tuulen voima telttakankaassa sai nyrkkini heilumaan niin rajusti ettei vetoketjun lukon pujottamisesta tullut mitään.

Hetkisen jo häilähti mielessäni kuva itsestäni myrskyävässä yössä, läpimärkä paita tuulessa lepattaen ja hampaat kalisten luonnonvoimia uhmaten, pitelemässä paljain käsin telttaa kasassa, jotta ystävätär saisi turvan sen sisällä.

Realistinen ajattelutapani sai kuitenkin nopeasti voiton. Muistin "kettutakin" taskussa olevat hakaneulat ja pyysin sisällä olijaa ojentamaan ne minulle. Sitten sain viiden sentin tikein hakaneuloja kahtapuolen vetoketjua, ja viimeisen neulan jälkeen liepeen ali telttaan kuivattelemaan.

Harvoin on teltta tuntunut niin lämpöiseltä kuin silloin, ja mikäpä kuivattaakaan paidan paremmin kuin tyttöystävän lämmin katse ja hellä sana, mutta se onkin sitten jo toinen tarina.

Näin kertoili: **HEIKHA**

Puolivaeltamisen puolesta

Kun tunturilatulaiset lähtevät joukolla Lappiin johonkin kolmesta tukikohdastaan, on tapana jakautua ryhmiin niin, että osa lähtee koko retken ajaksi vaellukselle ja osa jää tukikohtaan, josta käsin tehdään päiväkäyntejä maastoon. Olen paitsi suuresti ihmetellyt, myös kokenut epäkohdaksi sen, että keskuudessamme yleisesti omaksutaan vain nämä kaksi vaihtoehtoa eikä juuri lainkaan niiden mielenkiintoista välimuotoa, jota voidaan kutsua puolivaeltamiseksi tai käyttää nimitystä minivaellus.

Tarkoitan kahden tai kolmen päivän pituista retkeä tukikohdasta lähinnä autiotuville. Mukaan otetaan vain se mitä tuona aikana välttämättä tarvitaan, mutta päämuonavarasto ja paljon muuta painolastia jätetään lähtöpaikkaan.

Viikon mittaisen Lapin matkan aikana ennättää tehdä ainakin kaksi tällaista minivaellusta, välillä käydään tukikohdassa muonaa hakemassa, saunomassa ja vaatteita vaihtamassa. On tietenkin itsestään selvää, että puolivaeltajan tulee alistua siihen, ettei oma petipaikka kuitenkaan ole siellä enää välttämättä vapaana, vaan yösija onkin lattialla, mikä tosin on monille tuttua sesonkiaikana autiotuviltakin.

Omat kokemukseni minivaelluksista ovat hyvinkin myönteisiä. Tällä tavalla kun pääsee eroon sekä päiväkahleista että tarpeettoman painavasta kuormasta samalla kun saavuttaa tuntuman etäämmälle kairaan.

Koska"latulaisten" keskuudessa, kuten jo totesin, meitä puolivaeltajia on vain harvakseen, moni meistä on joskus rikkonut sääntöä "älä mene yksin tunturiin" vastaan tai sanoisinko että olemme tulkinneet sitä hieman laveasti. Tosin vain Susikyröstäkäsin. Merkittyjä reittejä, valmiita latuja, aina kohdattu joku jossakin ja tultu perille ennen hämärää. Toisaalta siis kumppanin puuttuminen on myös rajoittanut kulkemista. Pääreittiä on uskaltauduttu jopa Sioskuruun, ehkä Hettaankin, mutta esimerkiksi paljon lähempänä eli Outtakkan takana olevalle Rautunojan kämpälle ei, koska se on aivan liian sivussa.

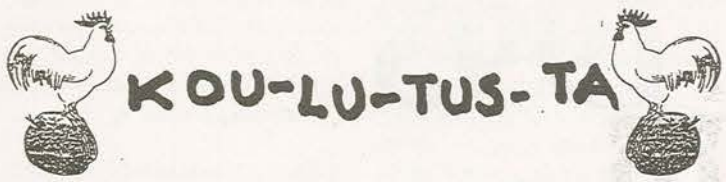
Tällainen on siis tilanne Pallaksen suunnassa, sen sijaan Kiisan ja Talaksen tukikohdista käsin puolivaeltaja ei nähdäkseni voi yksinään lähteä ylipäätään minnekään maastoon.

Ryhdyin puolustelemaan minivaellusta paljolti juuri siksi, että toivoisin sen yleistyvän "latulaisten" keskuudessa. Silloin ei kenenkään tarvitsisi lähteä yksin hortoilemaan eli ottamaan riskejä ja rikkomaan sääntöjä vastaan. Yleistymisen myötä minivaeltajienkin reviiri laajenisi tuntuvasti. Varsinkin patikkaretkillä mahdollisuuksia on vaikka miten paljon, jos teltta kulkee mukana, vuorotellen kunkin kantamuksessa.

Lasse Strang
Logi



Minivaelluksen kohteena voi olla esimerkiksi palsasuo ja sen kummut. *Kuva: Antti Karlin*



Nykyinen koulutustoimikunta on kulkenut edellisen, Kyöstin ohjaileman toimikunnan jalanjäljillä. Talvikurssin materiaali on koossa ja viimeistely loppusuoralla. Kurssi toteutuu kaksiosaisena, samoin kuin kesäkurssikin. Valmiiksi se tulee niin, että kerhot voivat suunnitella kurssin pitämistä ensi talven retkiä, vaelluksia ja toimintaansa ajatellessaan.

Kesäkursseja on kevään kuluessa Hyvinkäällä ja Kuopiossa. Hyvinkään kurssista saimme jo pikapalautteen. Materiaali, kurssimainen toteutus on kahden järjestetyn tilaisuuden jälkeen todettu hyväksi ja oppijoita innostavaksi.

Koulutustoimikunta antaa mielellään tietoja ja ohjeita jos kerhonne on tapahtumasta kiinnostunut. Kurssi on kerhon aktiivisuutta lisäävä ja Tunturiladun periaatteita esiintuova tapahtuma.

Soita tai Kirjoita. Terttu Civil Papink. 18 A 4 33200 Tampere puh. k. 931-140077

LAPINLUMOA

Kevätruno

Mua kiehtoo Lapin näköalat aavat,
sen sinijärvet, kosket, vaaratkin.
Ne sopusoinnun sieluhuni saavat,
luonansa aina olla tahtoisin.

Ei yötä tunne lapin kevätaika,
on ainaista se valkeutta vaan.
Se valtaa ihmisen kuin lemmen taika,
mi sydämen voi täyttää voimallaan.

Jos missä naurun heläjävän kuulet
kuin porokellon, armaani siell' on.
Hän raikas on kuin tuntureiden tuulet,
vie kaipuu luoksensa nyt rajaton.

Kuin tunturien kaunehinta kukkaa,
mi puhtaan valkoisena kukoistaa,
mä kaipaan tyttööni tummatukkaa.
Sun, armas, tahdon kerran omistaa!

Tukkijätkät

Savotassa työ kun päättyy illoin,
kämpillä niin viihtyisää on silloin.
Palaa tuikku, takka räiskää,
pokkasakin kortit läiskää.
Nauru kaikuu, juttu luistaa,
hanurikin ääntää muistaa.

Joku lavitsalle taipuu.
Kaiho, syvä lemmenkaipuu
silmissänsä, hän on varmaan
unelmissaan kera armaan.

Mutta saa ei yksikään
ikävöida. kämpässään,
missä riemu ylin raikuu,
Lapin jätkäin laulu kaikuu.
Heipä hei, nyt joka mies
täällä, ilomielen ties'.

"Tunturisusi n:o 30"

Tapahtui Lapissa

Keväthankien aikaan kaksi hiihtäjää oli varannut Tammakkolammen pienen kämpän pariksi yöksi. Varusteet heillä olivat minimaaliset koska tarkoituksena oli käyttää kämpän varustusta, patjoja sekä astioita.

Kämpällä oli muutakin porukkaa, myös varauksen tehneitä. Koska juoppoporukan kanssa ei sopu anna sijaa, hiihtäjäpari jatkoi matkaa Suomun Ruoktulle. Yön pimeydessä ja lumipyryssä he päättivät yöpyä kuusen juurella. Keräsivät havuja hangelle ja kaikki ylimääräiset vaatteet havuille. Siinä he värjöttelivät makuupusseissaan odotellen aamun valkenemista.

Mitä tästä opimme? 1. Varaustupaan voi tulla muitakin varauksen tehneitä. Sitä ei saa yksistään oman ryhmän käyttöön. Noudattavatko kaikki edes varausaikaansa ja sitäpaitsi, varaustupa voi olla ylibuukattu. 2. Varustaudu aina pahimman varalle! Vaikka kuinka olet ajatellut yöpyä kämpissä niin varustaudu silti ulkona tapahtuvaan hätäyöpymiseen. 3. Varaudu siihen, ettei kämpissä aina ole erähenkistä seuraa. Erämaissa alkaa vallita viidakon laki. Kelkkailijat terrorisoivat, parinkymmenen retkeilijän ryhmä luulee omistavansa Euroopan tai sitten on muita häiriköitä. Usein on turvallisempaa lähteä ulos pois.

MR

Kannanotto Kevon luonnonpuiston järjestyssääntöluonnokseen

OsoitettuMetsähallituksen Ylä–Lapin luonnonhoitoalueelle

Tunturilatu ry:n puheenjohtajana vuosina 1986 – 92 toiminut Yrjö Suuniittu sekä allekirjoittaneet olemme tutustuneet Kevon luonnonpuiston järjestyssääntöluonnokseen ja esitämme sen johdosta seuraavaa:

Tunturilatu ry, joka on Suomen Latu ry:n jäsenjärjestö, toimii ensisijaisesti Lapissa retkeilyä harrastavan yli 2500 jäsenensä yhdyssiteenä sekä yleisesti eräretkeilyn kehittäjänä ja edistäjänä. Tunturiladulla on eräretkeilyn tukikohta Nuvvos-Skaidin alueella Paistunturien luoteispuolella, joten järjestömme mielenkiinto kohdistuu voimakkaana Kevon luonnonpuiston alueelle.

Tunturilatu ry kannattaa Kevon luonnonpuiston uuden järjestyssäännön vahvi–tamista seuraavin muutoksin.

1. Talviretkeily Utsjoen alueella tapahtuu pääosin huhtikuussa. Siksi on kohtuutonta, että rotkoalueeksi nimetyllä puistonosalla ei saisi hiihtää enää huhtikuussa, jolloin runsaasta lumipeitteestä johtuen kasvillisuudelle ei ole retkeilystä haittaa. Lintujen pesinnälle rinkkaa kantava tai ahkiota vetävä retkeilijä ei myöskään aiheuta häiriötä päinvastoin kuin mitä esimerkiksi moottorikelkoilla liikkuminen saa aikaan. Lisäksi puiston rotkoalueella on suurin osa retkeilijöitä varten rakennetuista leiriytymispaikoista yöpymismahdollisuuksineen.

Tunturilatu ry esittääkin, että myös puiston rotkoalueella sallitaan hiihtäen tapahtuva retkeily 30.4. saakka kuten puiston tunturialueillakin.

2. Lisäksi Tunturilatu ry esittää, että retkeily sallitaan Kuivin autiotuvan ympäristössä olevilla puiston tunturialueen tuntureilla sekä kesällä että talvella myös merkittyjen reittien ulkopuolella.

Tästä ei maaston rakenteesta ja retkeilijöiden vähäisyydestä johtuen aiheudu luonnolle minkäänlaista haittaa. Kuivin autiotuvan kävijämäärät (=retkeilijät) eivät ole vieraskirjamerkintöjen mukaan lisääntyneet runkosuunnitelman päinvastaisesta olettamuksesta huolimatta.

3. Koska Madjoen autiotupa on päätetty siirtää alueen ulkopuolelle (runkosuunnitelman kohta 7.4) on kyseinen tupa ehdottomasti varattava edelleenkin retkeilijöiden käyttöön, mitä tarkoitusta varten se on alunperin rakennettukin.

Sijoituspaikaksi esitämme Nilijoen eteläisen latvahaaran laaksoa Kaimmioaivin ja Mavdna–tunturien välissä. Se ohjaisi retkeilijöitä kauemmaksi Kevon luonnonpuistosta ja muodostaisi samalla varteenotettavan vaihtoehtoreitin Luomusjärveltä puiston länsipuolitse pohjoiseen.

4. Lisäksi Tunturilatu ry tarjoutuu pitämään kunnossa vuonna 1959 rakentamansa ja vuonna 1980 peruskorjaamansa Akukammin. Kyseinen kammi on otettu mukaan Kevon luonnonpuiston reitistöön, vaikka se sijaitseekin puiston ulkopuolella. Kunnostus tapahtuisi Ylä–Lapin luonnonhoitoalueen valvonnassa. Hoitoalue osoittaisi myös kunnostuksessa tarvittavan materiaalin ja Tunturilatu toteuttaisi työn talkoovoimin.

TUNTURILATU ry

Kyösti Lamminjoki,
puheenjohtaja

Marita Maula,
sihteeri

Toimituksen kommentti

(keskustelu Ylä–Lapin luonnonhoitoalueen päällikön Olavi Tuohisaaren ja Antti Karlinin välillä 17.5.1993):

Kevon järjestyssääntöesityksestä annetut lausunnot (noin kymmenen) ovat käsittelyssä ja järjestyssääntö astunee voimaan vasta kesän 1993 lopulla. Lopullisia päätöksiä ei ole tehty. Kevon kanjonialue jäänee kieltoalueeksi 30.4. lähtien, lähinnä linnustonsuojelusyistä. On kuitenkin mahdollista, että kanjoniin päässee vaeltamaan jo ehdotettua 19.6. aikaisemmin, ilmeisesti 15.6. Tällöin Kevosta päässee turvallisesti läpi, kun tulvat ovat ohi.

Fiellulta Kuivin kämpälle tulee uusi reitti ja kämpältä tulee vaeltaa länteen Kuivin huipun kautta (?) eli jatkossa kesällä ei voi vaeltaa esim. Akukammilta suoraan Kuivin kämpälle.

Madjoen kämppää ei purettane ja se jäänee retkeilijöille ainoastaan talvikäyttöön. Akukammin osalta Tunturiladun ehdotusta Akukammitalkoista pidetään hyvänä ja asiasta varmasti keskustellaan.

KIRJOJA! VIDEOITA!
Myymme postitse suomalaisia ja ulkomaisia kirjoja, -karttoja ja -videoita mm. seuraavilta aloilta:
MELONTA
ERÄ- JA VUORISTOVAELLUS
KIIPEILY
MAASTO- YM. PYÖRÄILY
JUOKSU
TRIATHLON
Satoja erilaisia, edulliset hinnat alk. 20,-. Toimitukset postitse kaikkialle.
TILAA ILMAINEN LUETTELO!
T:mi RETKEILYKIRJAT
Suvikummunrinne 4 D 20, 02120 Espoo, p. 90-426128, myös iltaisin

Talvipäivät 1993

Kiitos käynnistänne, tiedämme että viihdyitte.

Niinkin sanotaan, että kukapa sen kissan hännän noistais, jollei kissa itte. Siispä, mutta vaatimattomasti vain yksi lukuisista kiitoksistanne, tässä kaiken kansan nähtäväksi.

Tunturikerho Logille.

"Login Lyömättömiä" ei päehitä mikkää
nyt kynä jo kättee ottoo pittää.
Suurkiitokset Teille, LOGILAISET
ihaj jokkaeselle, niim miehet, lapset kun naeset!
Mikä kerhoesta pystysj parempaa;
Vaekka teillei ou ollunna luntakaa
sennii hommatuks saeja aekanaa'
- Mitkä semmoset oes talavipäevät
jos lumettii tulemata jäevät? -

Juhlat onnistu myötev viimestä piirtoo
jiahään outtamaan Tunturilavun "seooroovoo siirtoo".

Kiittäen ja mukanaolleena

Tsietsa

"Ja meitä yhdistää vain tämä pakkaus,
SAMA lukkarin RAKKAUS".

Terveisin Logilaiset















Tekemisen riemua, kun valmistelimme talvipäiviä. *Kuvat: Maisa Kramsu*

Tunturiladun talvipäivät
Valpperissa 20–21.02.1993

VAELLUSKILPAILUN TULOKSET

Sijoitus	Pisteet	Pari	Kerho
1.	38,6	Marita ja Hannu Maula	Kavtsi
2.	38,3	Terttu Civil, Väinö Martikainen	Kolbma
3.	32,1	Marjatta Varis, Kyösti Lamminjoki	Kavtsi
4.	30,4	Ritva Härkönen, Veikko Pitkänen	Njeallje
5.	27,3	Erkki Kinnunen, Kari Loponen	Njeallje
6.	26,9	Raili Partanen, Tapani Iivonen	Tsietsa/ Kumpe
7.	19,1	Leila Auvinen, Sirpa Nikkanen	Njeallje



Talvipäivien 1993 vaelluskisan yleisörastilla Maritan ja Hannun esimerkillinen ensiapu valtimovuodossa. *Kuva: Maisa Kramsu*

LAPIN
SIVISTYSSEURA

SAMI
ČUVGETUSSEÄRVI

FÖRENING FÖR
SAMISK
KULTURVÅRD

THE SOCIETY FOR
THE PROMOTION OF
LAPP CULTURE



Saamelaiskäsitöitä. *Kuva: Kauno Laine*

Lapin Sivistysseura 60-vuotias

Lapin Sivistysseura on sääntöjensä mukaan edistänyt saamelaisten sivistyksellistä ja aineellista vaurastumista omaperäisellä pohjalla sekä saamelaisten ja Lapinmaan entisyyden ja nykyisyyden tuntemusta jo 60 vuoden ajan. Vaikka sen ja Tunturiladun toiminta-ajatukset paljossa tukevat toisiaan, on Sivistysseuran tunnettuvuus joukossamme aika vähäinen. Eniten on yhteyksiä ollut seuran naistoimikunnan ja niiden tunturikerhojen välillä, jotka takavuosina järjestivät saamelaiskäsityötapahtumia. Naistoimikunnan apu oli silloin kullan arvoista.

Varat toimintaansa seura saa jäsenmaksuistaan, omasta myyntitoiminnastaan ja opetusministeriön myöntämästä vuosittaisesta avustuksesta. Lapin Sivistysseuran henkilöjäsenmäärä on tätä nykyä 399. Jäsenistö koostuu sekä saamelaisista että valtaväestön edustajista ja mukana on niin tutkijoita kuin Lapista, sen kulttuurista ja saamelaisuudesta kiinnostuneita maallikoita.

Nykyisin seuran tärkeimpiä tehtäviä ovat julkaisu- ja tiedotustoiminta. Se julkaisee Sápmelaš-nimistä täysin saamenkielistä lehteä, joka on lähes seuran itsensä ikäinen. Viime vuonna se ilmestyi 11 kertaa ja tarjosi ajankohtaista asiaa yhteensä 238 sivulla. Lehden päätoimittajana on toistakymmentä vuotta ollut Jouni Kitti ja avustajina lukuisia saamelaisia. Ensi vuoden alusta toimitus siirtynee saamelaisvaltuuskunnan päätöksellä Inariin, missä lehden jatkumisesta tulee vastaamaan asiaa varten perustettava tukiyhdistys. Sápmelaš lähetetään ilmaiseksi kaikille Suomessa asuville saamelaisille ja tilaajina on lisäksi asianharrastajia maamme rajojen ulkopuolellakin niin että painosmäärä on yli 1 700 kpl. Levikin kattavuutta osoittaa, että sen välissä toimitetaan perille mm. valtioneuvoston saamenkielellä julkaisemat lait ja viralliset tiedotteet. Tilausmaksu- ja ilmoitustulojen lisäksi Sápmelaš saa valtionapua.

Lehden ohella seura on harjoittanut vuosien varrella omaa kirjankustannustoimintaa ja välittänyt muidenkin julkaisemaa saamelaiskirjallisuutta. Par'aikaa on tekeillä englanninkielinen yleisjulkaisu 'The Sami Culture in Finland'.

Julkaisutoiminnan lisäksi parhaiten suurelle yleisölle näkyy toimiston työpanos. Sinne ohjautuvat lukuisat saamelaisia ja Lappia koskevat kyselyt, se avustaa tietojen hankkimisessa ja myy kirjoja. Toimistossa on lisäksi lainattavissa julkaisuja, dioja, valokuvia, äänitallenteita, taatusti aitoja käsitöitä ja jopa Saamenmaan lippu. Sen yhteystiedot kannattaa niin mahdollisesti saamelaista iltaa valmistelevan tunturikerhon kuin aihetta koskevan esitelmän kimpussa puurtavan koululaisen pitää tallessa!

Lapin Sivistysseura on jäsenenä Euroopan vähemmistökansallisuuksien unionissa (FUEN) ja seuran edustaja osallistuu unionin vuosittaisiin kokouksiin. Viime vuonna järjestettiin Suomessa XV Pohjoismainen Saamelaiskonferenssi, johon ensi kertaa osallistui Kuolan saamelaisia. Sivistysseura on jo vuosien ajan tukenut saamelaisnuoria ja -opiskelijoita stipendein.

Kuten tunnettua, vietetään tänä vuonna YK:n julistamaa maailman alkuperäiskansojen vuotta. Lapin Sivistysseura avustaa Helsingissä Senaatintorilla kesäkuun alkupuolella vuosittain pidettävän maakuntaesittelyn järjestelyissä, onhan nyt vuorossa Lappi. Samoin se avittaa Seurasaarisäätiötä pystyttämään Tomtebohon Tamminiemen kupeeseen kesäksi näyttelyn saamelaisista. Syksyllä on vuorossa Helsingin suomenkielisessä työväenopistossa seuran järjestämä esitelmäsarja saamelaisista.

Mikäli haluat syventää Lapintuntemustasi uudella alueella ja ehkä osaltasi tukea vähemmistökulttuuria, kannattaa sinun harkita jäsenyyttä Lapin Sivistysseurassa. Se tiedottaa toiminnastaan suomenkielisin jäsenkirjein, yleisötapahtumat painottuvat Helsinkiin.

Vuosijäsenmaksu on 50 markkaa, opiskelijoilta ja eläkeläisiltä puolet tästä.

Toimiston osoite on Tunturikatu 6 A 19, 00100 HELSINKI ja sen puhelinnumero 90-409 228. Siellä päivystetään maanantaisin kello 13 - 17 ja torstaisin kello 10 - 14. Puhelimeen vastaa tuttu tunturilatulainen, toimistonhoitaja Eeva Puranen.

Vappu Hietala

KESÄPÄIVÄT ULKOTAMMIOSSA

Tunturiladun kesäpäivät pidetään 6. – 8.8.1993 Ulko–Tammiossa, joka on Itäisen Suomenlahden kansallispuistoon kuuluva asumaton ulkosaari.

Isäntänä on tunturikerho Kuovza. Tiedustelut ja ilmoittautumiset 23.7. mennessä Maija Hurtta, Mikkelinkatu 1 as 5, 48600 Karhula, puh. 952 – 62790 (k), 952 – 285444 (t).

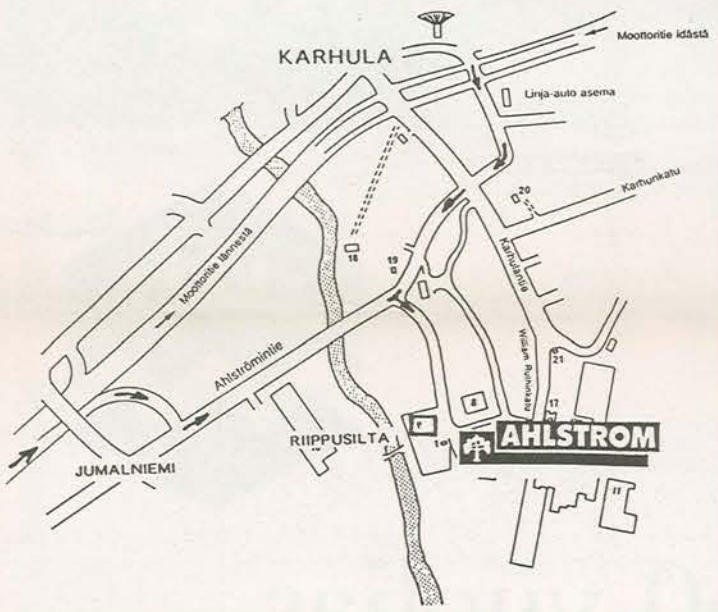
Hinta on 100 mk aikuisilta ja 50 mk alle 16 –vuotiailta. Hintaan sisältyvät venekuljetukset, juomavesi, lauantain päiväkahvit rantakalliolla ja retkiohjelma (mm. opastettu saarikierros, luontopolku, hiihtoviesti ym).

Ohjelma:

Pe 6.8.	Klo 20.00	Lähtö Karhulasta, riippusillan laiturista
	Klo 23.00	Majoittuminen
La 7.8.	Klo avoin	Opastettu saarikierros. Jos lähtö aamupäivällä, niin
	Klo 14.30	Päiväkahvit rantakalliolla
	Klo 18.00	Hiihtoviesti
	Klo 20.00	Iltanuotio
Su 8.8.	Klo 9 – 10	Lähtö luontopolulle
	Klo 13.00	Palkintojenjako rannassa
	Klo 14.00	Lähtö saaresta
	Klo 17.00	Tulo Karhulaan

Tervetuloa rattoisaan merelliseen yhdessäoloon !

Tunturikerho Kuovza



JÄSENMAKSUASIAA

Joiltakin on vielä jäsenmaksu maksamatta tältä vuodelta. Näiden ei maksaneiden joukossa on myös Tunturiladun kämppäavaimen haltijoita. Tukikohtien käyttösääntöjen 10. kohdan mukaan jäsen, joka eroaa Tunturiladusta, sitoutuu palauttamaan avaimen Tunturiladulle.

Pankkiautomaatilla maksaessanne muistakaa mainita pankkisiirron alareunassa oleva viitenumero. Pankin lähettämään jäsenmaksukorttiin tehdyt osoitteenmuutokset ja muut muutokset eivät välity jäsensihteerin tietoon.

Uudet jäsenet muistakaa ilmoittaa jäsenmaksua maksaessanne osoitteenne. Joka vuosi on jouduttu peräämään vajaita tietoja maksupankin leimojen ja puhelinluetteloiden kautta sekä Suomen Ladun jäsenrekisterinhoitajaa ja jäsenkirjureita avuksi käyttäen.

Jäsensihteeri

Login bussilla

RUSKAREISSULLE

Lähtö Turusta 3.9.1993 klo 19.00. Matkaamme tutuksi tulleita reittejä kohti pohjoista määränpäänä Reissaelva Norjan puolella (Kautokeinosta luoteeseen).

Paluumatkalle lähdetään 11.9.

Tiedustelut: Kalevi Kanerva, puh. 921 – 321571 tai Maisa Kramsu, puh. 921 – 366457.

Baltian matkailijoiden 23. tapaaminen

Eesti Matkaliit järjestää Baltian matkailijoiden leiripäivät 8. – 11.7.1993 Läänemaalla, Noarootsissa. Päivien aikana on mahdollisuus osallistua erilaisiin vaellus–, pyöräily–, ym. aktiviteetteihin ja kilpailuihin. Tunturiladun jäsenet on kutsuttu osallistumaan leiripäiville.

Leiripäivien viralliset kielet ovat eesti, englanti ja venäjä. Osallistumismaksu on 50 USD / henkilö. Lapsilta ei maksua peritä.

Lähempiä tietoja:
Guido Leibur / Eesti Matkaliit,Raekoja plats 18, EE–0001 Tallinn, puh. koti 990372–2–320442, työ 990372–2–429358.

ERÄRETKEILYN PERUSKURSSI

Tunturikerho Tsietsa järjestää, mikäli riittävästi osallistujia ilmoittautuu, eräretkeilyn peruskurssin Kuopiossa Puijon ladun majalla Pilpassa. Ilmoittautuminen Kaisa Oksaselle, os. Kuivaniemi, 72100 Karttula, puh. 971 – 531368 18.5.1993 mennessä.



Tunturiladun

ELÄKELÄISVIIKKO SUSI-TALAKSELLA

Tunturiladun johtokunnan päätöksellä on Susi–Talas varattu eläkeläisten käyttöön em. aikana (vko 35). matkat ja ruokailut omatoimisia, paitsi kuljetus Ivalosta noin kahden kilometrin päähän kämpältä, josta peritään korvaus. Yhteiskuljetusta varten kokoonnutaan 29.8. klo 14 Ivalon linja–autoasemalle.

Lisätietoja: Anja Selenius, puh. 914 – 476956 tai Anja Pajunen, puh. 914 – 435055.

Tunturikerho KUOKTE

TOIMINTAMUISTIO

***** 1993 *****

28. – 30.5.	Tsietsan järjestämä Eräretkeilyn peruskurssin teoriaosa Kuopion seudulla.
30.5. – 8.6.	Sarviojan kämpän pystytystalkoot. Yhteyshenkilö Esko Aalto, puh. 972 – 13032.
18. – 20.6.	Eräretkeilyn peruskurssin maasto–osa (ks. erillinen ilmoitus)
2. – 4.7.	Suomen Ladun leiripäivät Ähtärissä
6. – 8.8.	Kesäpäivät Ulko–Tammiossa Kuovzan isännöimänä (ks. eri ilmoitus)
28.8. – 4.9.	Kuokten järjestämä eläkeläisviikko Susi–Talaksella
4. – 11.9.	Tsietsan ja Njealljen kerhoviikko Susi–Talaksella
23. – 26.9.	Erävaelluksen SM–kilpailu Hämeessä
2. – 3.10.	Syyskokous ja susiaiset Vaasassa Vihttan isännöimänä

KOKOUSKUTSU

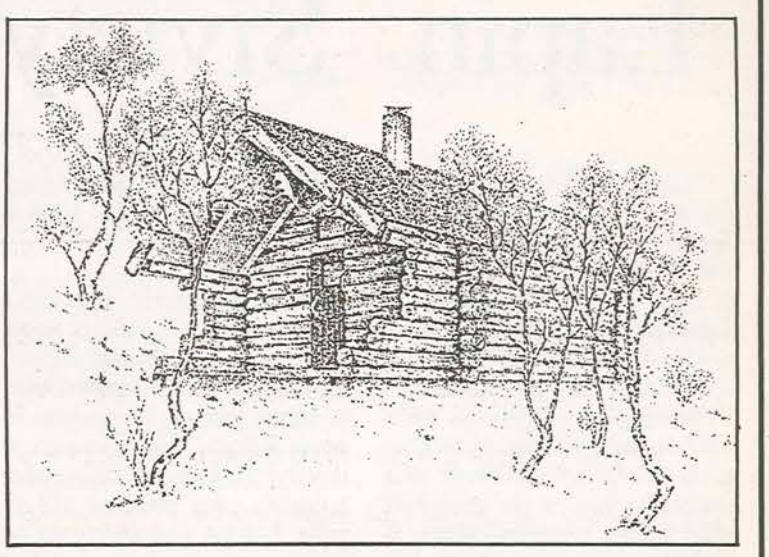
TUNTURILATU ry:n syyskokous pidetään lauantaina 2.10.1993 klo 13.00 Vaasassa hotelli Fennossa (osoite Vaskiluoto, Niemeläntie).
Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:n syyskokouksella määräämät asiat.

Tervetuloa !

JOHTOKUNTA

SUOSITUS

Tunturiladun johtokunta suosittaa, että Susikyrön isoa kämppää ei käytetä 1.10. – 15.3. välisenä aikana, jotta polttopuita ei kuluisi niin paljon. Pääsääntönä on, että uusi kämppä täytetään ensin ja vasta sen jälkeen iso kämppä. Isot ryhmät (yli 12 henkilöä) voivat käyttää isoa kämppää.



KÄMPPÄKORTTEJA MYYTÄVÄNÄ

Tunturiladun kämpistä tehtyjä kortteja on myytävänä hintaan 1,50 mk/kpl. Sadan erissä a' 1 mk. Korttien aiheina ovat Kyrö, Kiisa ja Talas. Kortit on piirtänyt Pentti Luostarinen.

Kortteja voi tilata yhdistyksen taloudenhoitaja Oili Virtaselta Laajavuorenrinne 3 A 7, 01620 Vantaa, puh. 90-891 732.

Ps. Myös muutama Eräretkeilyn perustietoja -kirja on myytävänä.